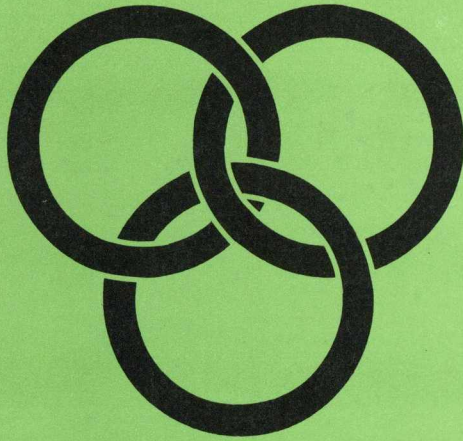

1993. I. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

10.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

**Keresztyén Ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége
(KIE)**

Szerkesztőség:

**Bp., 1114 Eszék u. 10 II/1
Tel+Fax: 1855-246**

Felelős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztők:

**Ablonczy Margit
Bölcsföldi András
ifj. Fülöp Attila**

Tipográfia:

ifj. Fülöp Attila

Megjelenik negyedévente

Ára: 40 Ft. Egy évre 160 Ft

Megrendelhető

a szerkesztőség címén

Számunk szerzői:

Ablonczy Margit – lelkész
Alföldi Katalin – tanuló
Berda József – költő
Teodor Bovet – lelkész, pszichológus
Bölcsföldi András – lelkész
Albrecht Dürer † – festőművész
Harmathy Zsófia – tanuló
Hikisch Zoltán – tanár
Ilyés Gábor – KIE, Nyírbogdány
Kovács Bálint – lelkész
Luther Márton † – reformátor teológus
Marton Tamás – ifjúsági titkár
Menich Zsuzsa † – lelkész
Pilinszky János † – költő
Prosch Károly – KIE Világszövetség
egykori titkára
Puskás Andor – mémők
Cecil Rajendsa – Malaysiai író
Szalóki Észter – tanuló
Szeverényi Györgyné –
Szeverényi János – lelkész, KIE titkár
Sztocsev Szevostsláv – újságíró
P. Tillich † – teológus lelkész
Vágréti Krisztina – fotó

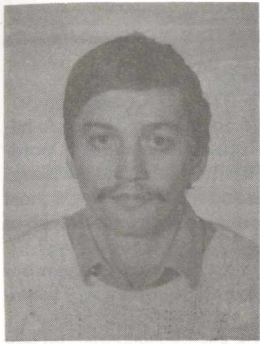
A 10. szám tartalmából

„Az Úrnak halálát hirdessétek, amíg el-
jövend” * Bizonyágtétel * A KIE munka
* Derű * Indián imádság * Erőt ad a meg-
fáradtaknak * Tudod-e * Ének-Zene *
Cserkészet * Saul szindróma * A lelki-
gondozó magatartása * „Isten ablaka” *
Biblia tanulmányozás gyakorlatban *
Könyvismertetés * Hírek – Meghívók –
Beszámolók * Sport-Akadályverseny *
Csendben * Tájékozódás szekták ügyé-
ben * Isten ablaka * Energiatakarékos
világítástechnikák * Riport egy katolikus
közosségről * Felejteni és elfelejtettné
lenni * Imák * Idézetek * Versek * Játé-
kok * Énekek * Fotók * Grafikák stb....

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat.*

Vörös János – KIE, Szolnok
Verasztó János – teológus hallgató
Simone Weil – költő
Weörös Sándor † – költő
Ursula Zöpfel – leverkuseni Szevtavédelmi
Közp. vez.
és mások.....

Csütörtök volt. A Trabant egyenes pöfögése biztonságot sugallt.

Lassan a levegő is felmelegedett. Jólesően nyúj-

tózkodtunk egyet, és ahogy ilyenkor lenni szokott, magabiztosan feltettem a kérdést:

– Mit csináljunk, ha Pestre érünk?

A válaszra várva, mégegyszer, csak úgy rutinból a visszapillantó tükörbe néztem. ...Nagyon gyorsan jön! ... Belém fog jönni...! És akkor hatalmas erővel belénk csapódott. A kocsit először kétkerékre, majd fejtetőre állt és ment a maga útján. Én már nem voltam ura a helyzetnek.

Repültünk, kitéve a fizikai törvényeknek és...!? Két másodperc volt. Az idő megállt. És ez a pillanat megtelt örökkévaló mélységgel. Két dolgot világosan átéltem. Tudtam, hogy meg fogok halni. Azt gondoltam, hogy a gerincem fog kettétörni. Félelmet nem éreztem. Abban a pillanatban nem volt fontos, hogy feleségem van, aki mit sem sejtve készíti a reggelit. Abban a pillanatban nem volt fontos, hogy két hittanos kislányom velem együtt repül a magatehetetlen kocsiban. Abban a pillanatban teljesen egyedül voltam. Egyedül, mert a „túlso partra” csak egyedül juthat az ember.

Egyedül voltam, mégsem voltam magányos. Fizikálisan átéltem, hogy Valaki fogja a Trabantot. Tudtam, Isten kezében vagyok. Békesség töltött el. Az Ő akaratának bizonyossága összemosta élet és halál értelmét. Felkészültem, hogy elmegyek.

A következő pillanatban, mint nyíló dozó értelmű kisgyermek, próbálgattam

„Az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend”

/1Kor 11,26/

mozgatni kezem, lábam, fejem. Legnagyobb meglepetésemre sikerült. A Trabant felismerhetetlenségig összetört.

Aztán felgyorsultak az események. Tömeg, rendőrség, mentők, kórház, biztosító. Jó fél nap telt el a baleset után, mikor feleségemmel hazaértem. Beléptünk a konyhába: Mondani akartam valamit... és akkor megint megállt az idő. A gondosan megterített asztal, a pohárba töltött tea, a felszelt kenyér, ... és a vajban megállt a kés. Hirtelen világos lett. Igen, ilyen lesz, amikor Jézus visszajön. Mint éjjel a tolvaj, úgy, hogy az emberek esznek és isznak, házasodnak és férjhez mennek.

Aznap ez állt az igében.

Nem hagysz engem a holtak hazájában”

/Zsolt 16,10/

Nem, mert...

Azon a napon péntek volt. Ő is tudta, hogy meg fog halni.

Egyedül volt. Magányos is. Isten is elhagyta.

Mégsem magára gondolt. Érttem imádkozott. Aztán kilhelte a lelkét és meghalt. De ez a halál más volt, mint a többi. Ez a halál céljához ért.

Jézus ezért jött. Nem véletlen baleset történt a kereszten. Nem a sors kegyetlen szeszélye vitte Őt a fára.

Önként ment. Azért, hogy a halál élet legyen, örökélet.

Ezt hirdetem most is, amíg eljövend!

Verasztó János

- Hogyan változtatta meg Krisztus az életemet -

„térj én hozzám, mert megváltottalak..”

Észaiás 44,22

Az emberi élet egyik legszebb pillanata az, amikor teljes lényünkkel odafordulunk a Teremtő Atyához, s elfogadjuk Krisztus érettünk is kiontatott szent vérért, valamint a feltámadását: egyszóval a megtérés.

Ez történhet egy hosszú előkészítő időszak után, vagy egyik pillanatról a másikra. A saját életemre az első igaz. Hosszú napok, hónapok munkája rejlik a megtérésem pillanata előtt. Szinte egy szivacs voltam, a kapott dolgokat, üzeneteket nem győztem magamba szívni. Egyre érthetőbbé vált minden körülöttem.

Teremtett életem minden egyes dolga egy-egy kis háromszögből áll; ezek az apró háromszögek alkotják meg azt a nagy síkido-mot, mely földi létem meghatározója.

Egy nagy vonal jelent meg bennem, amikor rátaláltam Krisztusra, s elkezdtem érdeklődni keresgélni utána a Szent Lélek Isten indíttatására. Ezután a háromszög szarai egymás felé kezdtek indulni. Sokminden világos lett előttem; megkaptam Isten áldásait, velem közölt rengeteg gondviselését.

Megérkezett lassanként az üzenet, mely elhívott Isten követésére. Egyik nagyon fontos Ige ebből az időszakból:

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket...” János ev.15,16

Egyre tudatosabb lett bennem az, hogy Isten szolgálatába kell állnom; feltettem az őszinte emberi kérdést a Teremtőnek, hogy mi a célja velem a földi életben; a választ türelmesen vártam jóideig.

Közben felvételt nyertem a Kecskeméti Református Kollégiumba, s a nyári konferenciát az Emmaus házban töltöttük.

Ez a hét nagyon sokat jelentett. Közelebb kerültem naponta az Atyához és a Fiúhoz, s a Szent Lélek erősen munkálkodott bennem; megnyilatkoztam az Úr előtt.

Az utolsó esti együttlét alatt történt minden; levettem régi emberemet, s sikerült Krisztus segítségével (levetnem) megkapnom a megtérés gyönyörűségeit. Felszakadt a régi

seb, melyet a kígyó forrasztott össze. A háromszög szarai összetalálkoztak egy pontban; ráadásul még a feltett kérdésre is választ kaptam: Istennek szándéka van velem, s most megerősítette azt, amit már apró részletekben megkaptam.

„Ama napra Teremtőjére tekint az ember és szemei Izráel szentjére néznek.” Észaiás:17,7.

Olyan pillanatok voltak ezek, melyen egy életet indított útnak az Atya; s igazán ezt nem lehet betűkbe önteni. Ez az észaiasi Ige a megtérés és az utolsó nap pillanatára egyaránt vonatkoztatható; itt most inkább a teljes odafordulásra értsük!

„Légy jó mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.”

János jelenésekről: 2,10

Visszatértem a régi környezetbe. Ismét ott találtam magam, ahonnan elindultam; de most mást találtam. Jobban kirajzolódtak a különbségek.

Ez volt az új élet próbatétele; az ördög elkezdett ismét próbálkozni. Megpróbált elszakítani a megtalált Úr Jézustól. Apró jelei voltak ennek: elvezetni az imádságos lélektől, az írott Igétől. Számos akadály, melyet friss hittel, lélekkel kellett teljesítenem.

Isten és Igéje, Jézus és Megváltása egyre jobban élt bennem ezeknek ellenére. Tudom, hogy ezért a koronáért erősen küzdeni, harcolni kellett, kell, s kell majd az életben.

Az emberi szavakon keresztül bizonyosságot kívántam tenni.

- Istenről, az Ő minden időben működő gondviselő szeretetéről, arról, hogy eleve elrendelt utunk van, melyet el kell kérnünk az Atyától;

- Jézus Krisztusról, kinek kegyelme éltet mindenkit; arról, hogy harcunkat az ő- és új emberben egyaránt vele együtt kell megvívni, s a megtérés után az ő segítségével lehet csak visszatérni a régi közösségbe;

- a Szent Lélekről, ki közvetíti az Atya akaratát, ki munkálkodik bennünk; hitet, szeretet, az akarást, s mindent, ami fentről jön, Ő adhatja meg. Az értéktelen lelkünket Ő formálhatja értékessé az Atya akaratában, a Fiú kegyelmében!

Bölcsföldi András

A KIE MUNKA

Hét részes sorozatot indítunk, melyben közöljük **PROSCH Károlynak** a KIE Világszövetségének valamikori tiltkárának előadásait, melyeket 1938-ban tartott a dunavecsei vezetőképző táborban.

I. MI IS VOLTAKÉPPEN A KIE?

Mozgalmunk a XIX. századból ered, amelyet a nagyvárosok kifejlődése jellemez. A nagyvárosban van valami életellenes vonás. Nemcsak külsőleg fosztja meg az embert a fénytől és levegőtől, hanem bensőleg is kiragadja a teremtés elgondolt rendezettségéből és a tömeg kellős közepén is árvaságra kárhoztatja. A nagyvárosi életforma sokféle káros hatásával egyetemben egyre jobban szétterpeszkedett a tömegtelepülések felől a környező vidékekre és az úgynevezett "nyugati" országokból a világ többi részébe is. Az első KIE megalapítása válasz volt a nagyvárosokban összezsúfolódott ifjúság különleges inségére. Később nyomon követte a KIE az ifjúságot azokra a területekre is, amelyeket csak a legutóbbi nemzedék életében árasztottak el a nyugati civilizáció kétes értékű vívmányai. A mi, egykor keresztyén alapokra épült nyugati kultúránk nemcsak hogy elvilágiasodott s ezért el is fajult, de a világ többi részét is megmérgezte. A jelenlegi világkrízis az istentelenség következménye. Ezért van szükség mindenütt, még az ún. "keresztyén" népek között is, misszióra, vagyis az evangélium hirdetésére, különösen az új nemzedék körében.

A KIE laikus missziós mozgalom, amelynek munkamódszere: ifjakat ifjak által.

A KIE ősi, biblia képét a Lukács 5, 17-20-ban olvasható történetben találjuk meg, amelyre itt csak nagy vonásokkal utalhatunk. Olvassuk el gondosan a textust! Az Úr Jézus Krisztusból még ma is kisugárzik az erő és mindenkin segít. Az a négy, minden valószínűség szerint fiatal ember, aki a beteget hordágyon bevitte, tudta, hogy egyedül Jézus segíthet rajta. Zárt ajtókra bukkannak ugyan, de nem tesznek le tervükről, hogy a beteget Jézushoz vigyék. Ép érzékeiket, józan eszüket és izmos tagjaikat egyaránt felhasználják s egészen új, szokatlan útát-módot választanak. Kibontják a tetőt, bár valószínű, hogy ezen megbotránkoznak a jelenlevő farizeusok, írástudók és általában az öregek, s felháborodva emlegetik majd a "féktelen ifjúságot". Jézus mélyebbre lát. Meglátja hitüket, s nemcsak ennek örül, de érette a lábainál fekvő beteghez hajlik és megszólítja. Első pillanatra meghökkentően ható beszéde ismét azt mutatja, hogy Jézus mélyen belát az ember nyomorúságának legmélyére. A bűn nem a jó ellentéte, hanem Isten ellenlábas, Istentől való elkülönülés, eltávolodás. Végső elemzésben ma is ez az oka minden emberi és nemzeti nyavalyának. És az ember felől nem vezet út Istenhez. De igenis vezet Istentől az ember felé. Az Istentől messze vetettségnek ezt a gyötrelmét senki sem fordítja jóra, csupán Jézus Krisztus, aki ezt mondotta magáról: "Én vagyok az út, az igazság és az élet: senki sem mehet az Atyához, csupán én általam." (Ján. 14,6.) Ezért nem lehet sürgősebb feladatunk, mint ifjakat Jézushoz vezetni. Lényegében ez az egész sokoldalú KIE-munka. Használjuk fel minden erőnket ebben a szolgálásban!

A KIE-munka történeti példaképét *Williams György* életében találhatjuk meg, amelyet minden vezetőnek a KIE-munka kiskátéja gyanánt kellene a szívébe és lelkébe vésnie. Williams a saját megítélése szerint is eredetileg istentelen fiú volt. Egye inastársának istenes élete ejtette aztán gondolkodóba. Nagyon fontos ez a tény. Ahova lelkész soha el nem jut, hívő fiatal keresztyének végezhetik mun-

kájukat és öntudatlan hatásuk a gyárban vagy az irodában sokkal, de sokkal üdvösebb lehet, mint másoknak szándékos és végsőkéig feszült erőlködése. Williams György azonban nemcsak hívő keresztyén, hanem misszionárius is lett. Abban a londoni kereskedőházban, amelybe 19 éves korában belépett, olyan romlott levegő uralkodott, hogy a közvélemény szerint "keresztyén azt ki nem állta". Williams György keresett és talált valakit, akivel együtt imádkozhatott és olvashatta a Bibliát. Egyesült erővel munkához láttak és Isten annyira megáldotta fáradozásukat, hogy három év múlva a főnöktől az utolsó tanoncig mindenki Krisztus rabságába esett. A régi szállóige ekkor már így hangzott: "Ezt a levegőt nem bírja, aki nem keresztyén". Eleinte azonban jócskán akadtak nehézségeik, s igen tanulságos, hogy Williams György hogyan küzdötte le őket. Midőn barátai az elenpárt vezérért szapulták, jellemző kérdése az volt: "Hát mihez füllik a foga?" Amire ezt a meglehetősen farizeusi választ kapta: "Osztrigához!" "Hát akkor hívjuk meg osztriga-vacsorára!" - adta ki a jelszót. Barátai erre valószínűleg éppen úgy meghökkenek, mint a Jézust környező emberek egyik-másika, mikor a négy betegszállító áttörte a tetőt. Az elenfelet azonban megnyerték ezáltal, olyannyira, hogy az első KIE tizenkét alapítójának egyike lett. Tanulmányozd Williams György életét, az a legjobb program!

Az első KIE világkonferenciája alkalmával, 1855-ben, Párizsban vetette papírra a huszonkét éves strassburgi diák, Monnier, mozgalmunk Aranybulláját, az ún. "Párizsi alap"-ot, amelyet minden KIE-tagnak szövszerint kellene tudnia: "A Keresztyén Ifjúsági Egyesületek célja egybegyűjteni azokat a fiatalembereket, akik Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak elismerik a Szent Írás szerint, s ezért hitükben és életükben tanítványai akarnak lenni s együttesen arra akarnak törekedni, hogy Isten országát terjesszék az ifjúság között." Ez az alapokmány ma is érvényes feltétele egy-egy újabb mozgalom világszövetségi csatlakozásának. Két elválaszthatatlan alapvetet foglal magában: az egybegyűjtés és a terjeszkedés elvét. Ahol az egyesület az egyik elvet a másik kedvéért elhanyagolja, torzkép, karikatúra lesz az eredmény. Egybegyűjtés terjeszkedés nélkül lelki önzésre és terméketlenségre vezet. Másrésztől azonban nem képzeltető missziós mozgalom a Krisztusban hívők tömör közössége nélkül. A KIE sem nem exkluzív pietista klub, sem nem lelkiélet nélkül sorvadozó jóléti in-

tézmény. Azért gyűjtjük a keresztyén ifjakat, hogy az istentelen férfi-ifjúságot megnyerjék Krisztusnak.

Erőnk kútfeje az imádság. A mozgalom irányítúje Isten igéje. Munkánk géniusza a szeretet, amely "kiömlött szfvünkbe a Szentlélek által". (Róm. 5.5.) A szeretet találékonnyá tesz. A cél mozdulatlan, a módszereknek azonban annál mozgékonyabbnak kell lenniök, s programunk is változó, mert maga az ifjúság is állandóan változik. Csak egy evangélium van, egyetlen Üdvözítő minden ember számára, az igehirdetés módja azonban helyhez és időhöz képest fog mindig módosulni. Földművesek közt másképpen kell dolgoznunk, mint gyárimunkások között, Európában másképp, mint Amerikában. Munkánk lelke a személyes lelkigondozás, embernek emberhez való testvéri szolgálata s bennünk van elég merészség, hogy a keresztyén ifjakat ezzel a papi felelőséggel töltsük el kortársaik iránt; nem az egyesület, Krisztus adja ezt a megbízatást és a hozzávaló erőt. De éppen ezért van szükség egy bensőséges körre, amelyben a munkálkodó tagok újra meg újra erőt merítenek az élő Krisztussal való közösségből, midőn Isten igéje körül összegyűlnek és imádságban egyesülnek. *Tárt ajtó vár ott mindenkit.* Minden fiatalembert szívesen látunk, s nem kívánunk tőle tüstént keresztyén bizonyágtételt, ha nem is szabad kétséget szenvednie arra nézve, hogy keresztyén körbe került s nem más a célunk vele, mint hogy magához Krisztushoz vezessük.

A következő cikkekből alkalmunk lesz majd látni, hogyan oldódik meg a KIE-ben a vezetés és együttműködés kérdése, hol rejlenek lelki erőnk forrásai, hogy a KIE egyszerűságra és gondolkodás iskolája is és hogy mi nem csupán a lélekre gondolunk, hanem az Istentől nekünk ajándékozott test iránt is felelőséget érzünk. Szólunk majd arról is, hogyan szolgáljuk a KIE-ben a különböző korosztályokat. Kikisorozatunkat végül annak a kérdésnek megvizsgálásával zárjuk majd le, hogy mi a KIE feladata a családdal, egyházzal és nemzettel szemben.

Dunavacsán az előadásokat élénk hozzászólás követte s szeretnők, ha ezeket a cikkeket Magyarországszerte arra használnák fel a KIE-ben, hogy a munkás tagokkal eszmecserét kezdjenek rólok, aminek eredményeképpen eredményesen használják majd fel az egyesületek az előadások anyagát. Mint már említettük, a munkának minden országban a helyi viszonyok szerint kell alakulnia. Irány

és cél azonos, de a formák és módszerek különbözőek, mint ahogyan más szabású egy parasztház a svájci hegyek között, mint a magyar Alföldön. Még ugyanabban az országban is másképpen kell a nagyvárosokban dolgoznunk, mint faluhelyen. Az egyházi háttér is lehet különleges oka. Mindamellet ne feledjük: "Egy a ti mesteretek, a Krisztus, ti pedig mindannyian testvérek". (Máté 23,8.)

Régi világszövetségi jelvényünk, amelyet a stockholmi világbizottsági ülés májusban ismét megerősített, Krisztus monogramját tünteti fel. Felette a Ján. 17, 21-nél kitért Biblia látszik. Üdvözítőnk úgynevezett főpapi imájában egységünkért könyörgött. Az egység nem egyformaság, hanem egyesülés testvéri szeretetben. Missziós mozgalom számára ennek óriási a jelentősége. Az Úr maga is ezt

mondja az idézett helyen: "Hogy elhigye a világ, hogy Te küldtet engemet" s Ján. 13, 35-ben: "Arról ismerik meg, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek." Világszövetségi jelvényünkön középről sugarak áradnak szét a világrészeknek a kör szélén olvasható nevei felé. Minden KIE-nek Krisztus fényességét kell a környezetében szétsugároznia, mozgalmunknak pedig az a feladata, hogy ugyanezt tegye fajok és nemzetek közt világviszonylatban. Krisztus ezt mondja magáról: "Én vagyok a világ világossága" (Ján. 8, 12.), de ugyanezt mondja tanítványairól is. (Máté 5, 14.) Ez csak a Krisztus szeretetében válik valósággá. Ezt jelenti a misszió szó.

Prosch Károly

Indián imádság

Ó nagy Szellem, akinek hangját hallom a szélben, s akinek lehelete életet ad az egész világnak, hallgass meg engem!

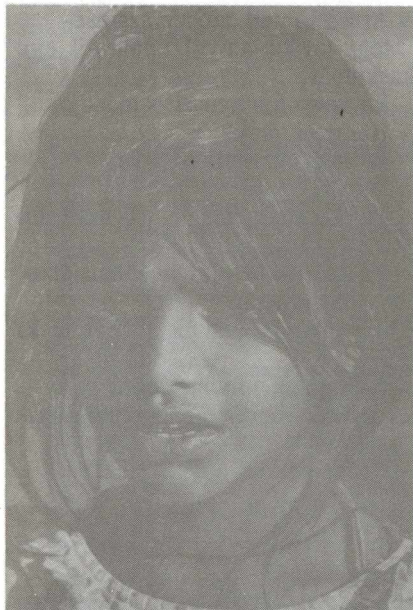
Odalépek eléd, én, sok gyermeked közül egy. Kicsi vagyok és gyöngye. Szükségem van a te erődre és bölcseségedre.

Engedd, hogy szépségben járjak, s hogy szemem mindig meglássa a bíborvörös naplementét. Engedd, hogy kezem tisztelettel érintse a dolgokat, amiket te alkottál, hogy fülem meghallja hangodat.

Ajándékozz meg bölcsességeddel, hogy amit népemnek tanítottál, s azt a tanítást, amit beleírtál minden falevélibe, elrejtettél minden sziklába, megismerjem.

Nem azért keresem az erőt, hogy föléje kerüljek testvéreimnek, hanem hogy le tudjam küzdeni legnagyobb ellenségemet, önmagamat.

Tégy készséggé engem, hogy tiszta kézzel és nyílt pillantással léphessek eléd, hogy lelkem, ha életem elveszti színét, mint a lemenő nap, szegyenkezés nélkül mehessen eléd.

EZ ÁLLATI!

Kritika

Két banánevő majom beszélget:

- Mi az? Te meg sem hámozod a banánt?

- Minek? Hisz úgy is tudom, mi van benne.

Két százlábú nézegeti Brigitte Bardot egyik plakátját az utcán.

- Szép lába van ennek a Bardotnak - mondja az egyik.

Mire a másik:

- Szép, szép. De milyen kevés!

Származások

A nyúl találkozik egy őszvérrel,

- Én vagyok a nyuszi! - mutatkozik be.

- Hát te ki vagy?

- Én vagyok az őszvér.

- Az mi?

- Apám ló volt, anyám szamár.

Megy tovább a nyúl, találkozik egy farkaskutyával.

- Én vagyok a nyuszi! - mondja.

- Hát te ki vagy?

- Én vagyok a farkaskutya.

- Az mi?

- Az ősapám farkas volt, az őszanyám kutya.

Megy a nyúl megint tovább, találkozik egy lódarázsszal.

- Én vagyok a nyuszi! Hát te ki vagy?

- Én vagyok a lódarázs.

A nyuszi végigméri, eltöpreng, aztán megszólal:

- Na, szórakozz a nénikéddel!

Ebugatta

- Szia, Bodri kutya! Hogy tetszik az új rendszer?

- Nekem nagyon tetszik. Mert igaz, hogy mostanság kevesebb hús van a csonton, de póráz már nincs, és annyit ugathatok, amennyit akarok.

Miért van nyáron meleg és miért van télen hideg? - kérdezi egyik tanulista a másiktól.

- Télen az emberek fűtenek, a házból kijön a meleg, a levegő meglangyosodik, nyárra már egészen meleg lesz.

- Es miért van hideg télen?

- Mert nyáron az emberek nem fűtenek.

A haldokló Kohnt körülveszi a család. Sorra szólítja őket.

- Rebeka, feleségem, itt vagy?

- Itt vagyok, Mojse.

- Regina lányom, itt vagy?

- Itt vagyok, apám.

- Itzig fiam, itt vagy?

- Itt vagyok, apám.

- Te Uram! - ült fel rémulten a haldokló - Ki maradt az üzletben?!

„Aki hisz az derűs, és derűje Istentől származik” XXIII. János pápa

„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvívásztaltatnak.”

Nem szeretünk sírni, mégis végigkíséri életünket a sírás. "A csecsemő is szenved, ha szül a nő" - írja József Attila egyik versében. Az idős ember arcának barázdáit is gyakran mossa a könny, ez a furcsa, forró, sós gyöngy.

Sokféle sírás van. Sír az ember fájdalomában, tehetetlenségében, dühében, meghatottságában, örömében. Voltak, vannak "hivatásos" síratók. Az igaz bűnbánatnak is vannak könnyei. De talán a legmélyebb, legfájdalmasabb, a könny nélküli sírás. Énekünkke is lett Weöres Sándor verse (432): *"Százaz zokogás típor, / És szemem könnytelen."* Jézus röviden ennyit mond: "Boldogok, akik sírnak..." Rendkívüli mondat. Sokan ki is kerültek. Lehet, hogy úgy gondolják, hogy ez talán még Jézustól is sok. Az ember sírás nélkül akar boldog lenni. Pedig az igazi érték, alkotás, fájdalom, harc és "könnyek" nélkül nem jön létre. Minél erőszakosabban tör az ember a "boldogság" felé, annál több körülötte a "síró".

" - a boldogságból hiányzik valami. / Jólak-hatsz fuldoklásig a gyönyörökkel, / - az életedből hiányzik valami." - figyelmeztet Váci Mihály. Igen, az életünkben hiányzik valami. Ezt sokan érzik. Meg is próbálják ezt a hiányt pótolni. Sok fiatal úgy gondolja, hogy igazi boldogságot tud adni a pénz, az ital, a kábítószerek, a dühöngő rock vagy a szex. Megdöbbenő, hogy van olyan kábítószer, amely nevetési ingert okoz. Miközben nevet az ember, tönkremegy. Jézus nem ilyen boldogságot és megvívásztalódást ígér és ad. Az egyik legfontosabb jellemzője a Tőle kapott boldogságnak és vígasznak, hogy mindig marad "holnapra" is belőle. Senki és semmi nem ragadhatja ki szívünkben, hiszen maga Isten vígasztalja meg a sírót. Bizony boldog az az ember, aki Isten előtt tud sírni és nevetni. Van Isten szerinti sírás és megszomorodás, és van Isten szerinti megvívásztalódás. Ezt prédikálja ez a fotó is. Temetőben, sír mellett is, a KERESZT alatt. Annak a Jézusnak a keresztye ez, aki ismerte a sírást is. Isten közelében elkezd fájni a bűn, az önzés.

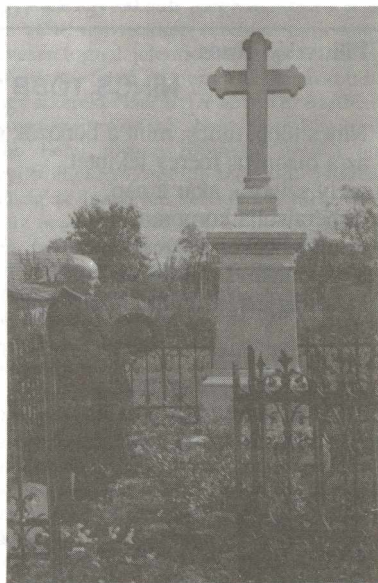
A tékozló fiú a könnyein át látta meg igazán az Atya szeretetét. A Hegyi Beszéd boldogság ígéi nem feltételeket hírdetnek, hanem evangéliumot. Isten kegyelmét hirdeti Jézus azoknak, akik a legkevésbé érzik méltónak magukat arra. A görög szövegben a sírás szó pontos értelmé ez: gyászolni fájdalom és bűn miatt.

Tanulj meg Isten előtt "gyászolni" és "sírni" a fájdalom és bűn miatt, mert akkor maga Isten fog megvívásztalni. Boldog az az ember, aki így tud sírni.

Ez a fotó emlékeztet minket a "túlso part-ra" is. Arra az országra, amelyet az Isten készít az őt szeretőknak. Mert lesz egy nagy megvívásztalás is. Sok meglepetésben lesz ott részünk. Mert Jézus szerint utolsóból első és elsőből utolsók lesznek. Erről a világról ír a Jelenések könyve. Csodálatos elődize ez annak, hogy milyen vígasztalást is készít Isten a "sírónak", "...és maga az Isten lesz velük: és le-töről minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom..."

Ámen, úgy legyen.

Szeverényi János

Fotó: Sz. J.

TUDOD-E?

URIM és TUMMIM - két közelebről nem meghatározható botocska, vagy kövecske, melyek az efód (a főpapi mellény, amelyet a szentélybe lépéskor viselt) részeként szerepelnek.

Az urim és tummim Isten akaratának közvetítője volt, egyfajta sorsvetés által üzenhette az igent vagy nemet. (5 Móz 33,8) Dávid uralkodása után nem említi az ÓSZ.

GÉ-HINNOM - GYEHENNA, azaz a Hinnom völgye Jeruzsálemtől DNY-ra. Amellett, hogy földrajzi név, jelentése az isteni igazságszolgáltatás eszközévé válik. A völgy valamikor a királyok idejében gyermekáldozatok színtere volt, jajgatás, égetés, szülők örvöngése tette rettenetessé Moloch kultuszát. (II.Kir.23,10) Később a pusztítások után a sok holttest temetőhelyül is használták. Így lett Ézsaiásnál az eszkatológikus büntetés helyévé, ahol minden a feregnek és tűznek martaléka lesz. Így a fogalom önállósult a kivettség jelképévé lett. Később azonosítják az ÓSZ-i Seol fogalmával mely a halottak gyűjtőhe-

lye. Némely apokrif irat ezért továbbvive ezt a gondolatot, már tisztítótüzet említ a Gyeheennával kapcsolatban. Az ÚSZ több helyen is említi (pl. Mt 5,23.29. Mt 18,9 és Mk 9,43) szintén a végítéletre hivatkozva.

MENÓRA - a Dávid csillag mellett a legismertebb zsidó szimbólum a hétágú gyertyatartó. A teremtés hét napjára utal, Isten teljességének, örökkévaló jelenlétének megmutatására szolgál. A szentélyben állt, s folytonosan égnie kellett. (3 Móz 24,2) Az ÚSZ-ben a gyülekezetek mint gyertyatartók szerepelnek János apokalipszisében (Jel 1,20) itt is Isten jelenlétét, megbízatását s "világításra" jeleztve.

HANUKKA - "templomszentelési ünnep" Salomon és Ezsdrás idejében, majd a Kr.e. 165-ös szíriaiak feletti győzelem után, a templom felszentelésének ünnepe, mely azért 8 napos, mert az egy napra való olaj 8 napig égetett. Maga a gyertyatartó 9 ágú, de a középső csak a gyújtólángként használatos, a többi ágat (naponta egyet) a 8 napos ünnepen sorra gyújtják. A Hanukka csak ezen az ünnepen használatos. (Kiszlév 25 napja - nov./dec. hónap)

Ablonczy Margit

Pilinszky János

NINCS TÖBB

Nincs több, nincs, mint a bűnözők szeme,
az a bizonyos merev tekintet,
mely szigorú, akár a nap,
és berajzolja komoran
és ugyanakkor fényesen
a vágóhidak s a földi királyok
színhagyott, szomorú méltóságát.

Ezek a szemek,
egyedül eme pillantások
méltóak észrevenni a halált
és a virágok átöltözködését.

Egyedül
ők tudják elkíáltani
a világ minden bánatát, és egyedül
ők tudják elhallgatni Isten titkát
szemközt a lincselő tömeggel.

Szervezzünk ifjúsági énekkart!

Micsoda? Ifjúsági énekkart? Az meg mi? Mi értelme van? - Mondhatná az, aki azt sem tudja, miről is van szó.

De hogyan kezdjünk el ifjúsági énekkart szervezni? Mi az első teendő? Hogy fogjunk hozzá? Mi a célja? És még sorolhatnám az ilyenkor felvetődő jogos kérdéseket. Aki még sohasem volt ifjúsági énekkarban, és nem is halott még ilyenről, honnan is tudhatná egyáltalán azt, hogy mi ez, mi a lényege.

Ha meghallja egy fiatal azt a szót, hogy énekkar, legtöbbször elriad tőle, hisz az iskolában levő énekkar jut először eszébe és az esetleges rossz élményei. Ez így természetes is. De egy ifjúsági énekkar egészen más. Sokkal kötetlenebb, szabadabb, és más a rendeltetése is. Persze nem mindenkinek van "jó" hangja. Ebben az esetben ez sem számít! Lényeg a lelkesedés, a kedv! Ezt tapasztalatból is mondhatom, hisz az az ifjúsági énekkar, melyet én vezetek, már 1989 szeptembere óta működik, és nem mondhatnám, hogy mindenkit gyönyörű hanggal áldott meg az Úr. De ettől függetlenül igen szép eredményeket értünk el, több helyen szolgáltunk, és nagyon jól érezzük magunkat.

A bevezető sorok után nézzük a gyakorlatot, hogyan is működik egy ifjúsági énekkar. Kezdjük talán a legelején: Hogyan szervezzünk az ifjúságból ifjúsági énekkart? Először is nagyon fontos, hogy már az ifjúsági órákon megszeretessük a fiatalokkal az éneklést, hogy megmutassuk nekik azt, hogy az éneklés valóban öröm. Ehhez fontos, hogy aki ezt a kezébe veszi, jól tudja az éneket vezetni. (Az éneklés vezetéséről ill. tanítási módszereiről az ifjúsági órákon, a következő számban szeretnék bővebben kitérni.) Ezután ajánlom, hogy kedvcsinálónak mutassunk meg nekik egy másik, jól működő, hasonló korúakból álló ifjúsági énekkar egy-egy előadását. Ezt lehet magnószalagról, de ha van rá lehetőség, személyes találkozást is meg lehet szervezni. Aki ezt a vezetői funkciót elvállalja, magára vállalja, próbáljon meg legalább egy hang-, ill. kottaanyagot beszerezni. Mondja el az ifjúságnak, hogy "milyen jó lenne, ha mi is megpróbálnánk ilyen, vagy ha-

sonló dalokat énekelni. Esetleg éppen ezt, amit hallunk, hisz ehhez van kotta is." Lehet, hogy eleinte nehezen indul be, de meg kell próbálni. (Az általam vezetett énekkarban is sok nehézség volt már, és biztosan lesz is még, de megéri. A mögöttünk levő három év alatt nagyon sok örömmel volt, és az énekkar színvonalában is fejlődés mutatható ki.) Ha már sikerült egy "kezdő csapatot" összehozni, meg is lehet osztani a munkát. Pl.: az egyik a kottákat fénymásolja le, a másik a próbaheyliség időbeni kinyitásáért felelős stb. Az a lényeg, hogy mindenki érezze azt, hogy szükség van RÁ. A vezetőnek pedig csak éppen annyi szerepe van, hogy valakinek kezébe kell venni az irányítást, a "szakmai" vezetést, mert különben káosz lesz. Az énekkar szervezésénél lényeges, hogy legyen legalább egy zenéhez értő fiatal, aki valóban tudja vezetni a dolgokat. Ha ez nincs meg, akkor nagyon nehéz lesz. Ajánlom, hogy az énekkarba ne legyenek egyenkénti meghallgatások a belépés előtt, mert akkor biztosan csak nagyon kevesen fognak jelentkezni. Igaz, ha kevés, de "jó" hangú fiatal van együtt, hamarabb lehet nagy sikereket elérni. De ebben az esetben azt hiszem nem ez a cél, hanem az, hogy minél több fiatal tudjon örömmel együtt lenni, együtt énekelni, együtt szolgálni. Hiszen az ifjúság az éneklésen keresztül is tudja hirdetni az evangéliumot. Sőt, az ifjúság mindezeneken keresztül tovább tud erősödni mind közösségileg, mind saját hitében. Mert nem elég az, hogy eljáróatnak énekelni, annál sokkal nagyobb szerepe van egy ilyen közönségnek. Pl.: az előbb említett szolgálatok, az evangélium hirdetése a zenén keresztül stb.

A szervezésben egy következő probléma lehet, hogy: hol legyenek a próbák? Erre a következőket tudom javasolni: a helyi lelkésszel kell beszélni, hogy a gyülekezeti teremben lehessen megoldani, hisz az ifjúságról van szó. Természetesen a próbák időpontját az ottani alkalmakkal egyeztetve kell az ifjúsággal megbeszélni. Ajánlom, hogy hetente, rendszeresen legyenek próbák! Ez lehet hétköznap, vagy akár hétvége is. Eleinte csak

egy-egy énekkel, vagy rövidebb, egyszerű dalammal érdemes próbálkozni. A már betanult műveket pedig be kell mutatni a gyülekezetben. Higgyétek el, hogy még az idősek is nagyon fogják élvezni, függetlenül attól, hogy fiatalos lendületű dalokkal szolgáltok. Fontos az is, hogy nem a betanult művek száma a lényeg, hanem az, hogy amit tanultok, a töletek telhetően a legjobban adjátok elő, szeretettel, örömmel, lelkesedéssel!

Remélem, az országban, és határainkon túl, egyre több ifjúsági énekkar fog szerve-

ződni! A kezdeti nehézségek után pedig érdemes egy-egy kirándulásra elmenni, ez is segíti még összetartóbbá kovacsolni a már összeforrt ifjúsági közösséget. (Lehet a kirándulást egy énekparti szolgálattal is egybekötni.)

Befejezésül pedig ismét csak a címre tudok utalni: **Szervezőnk, szervezetek ifjúsági énekart!**

Hikisch Zoltán

GITÁRAKKORD FOGÁSTÁBLÁZAT

A dur és a moll akkordok alap és szeptim fogástáblázata

CSERKÉSZET

80 éves a Magyar Cserkészszövetség 1912-1992

AKIE keretében megalakult első magyar cserkészcsapat vezetője ifj. dr. Szilassy Aladár gyermekorvos 1912 tavaszán elhunyt s munkáját Papp Gyula jogász vette át. Ő kezdeményezte a két év alatt gyorsan elszaporodó csapatok vezetőinek, hogy tömörüljenek szövetségbe. Papp Gyula vallomása fennmaradt s abból érdemes néhány mondatot idéznünk: *"Meg vagyok győződve arról, hogy emberi erőfeszítés ezt az egymásratalálást nem hozta volna létre soha. Ez nem volt benne a levegőben...meg nem magyarázható másként, minthogy ez volt az Isten akarata a magyar ifjúsággal. Nem emberé tehát a dicsőség ennek az egységnek létrejöttében, hanem egyedül Istené, Soli Deo Gloria"*.

Úgy érthető ez a vallomás, hogy ő kereste meg az akkor fiatal piarista tanárt, Sik Sándort és az akkor legnépszerűbb ifjúsági lap szerkesztőjét, Izsóf Alajost, mint a Zászlónk vezetőjét. Természetesen még másokat is és így 1912. december 28.-án megalakult az első magyar Cserkészszövetség teljes egyetértésben a protestáns és katolikus cserkészvezetők körében. A helyszín az akkori Kálvin téri egyházi épületben volt.

Ekkor fogalmazták meg ugyancsak együtt az első magyar cserkész törvényt és fogadalmat. A megfogalmazásban részt vett Papp Gyula, Sik Sándor, Borsiczky Sándor és Victor Ágoston. Ezt a szöveget egyidejűleg közzölte a Zászlónk és az Ébresztő 1913 elején megjelent számában.

A szövetség elnöki tisztének betöltésében ott találjuk Ravasz Árpád református gimnáziumi igazgatót, Sik Sándor piarista tanárt, majd Witz Bélát a Bazilika plébánosát, Papp Antalt és még másokat is. Nagy esemény volt, mikor a kormányzó Teleki Pált nevezte ki főcserkésznek.

A szövetség irányításával vettek részt a magyar cserkészek sok világtalálkozón és arattak szép sikereket. E találkozók között

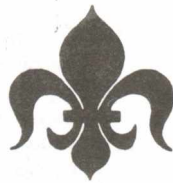
fontos helyet foglalt el 1933-ban a Gödöllőn megrendezett világbamboree, amelyen részt vett a cserkészzet alapítója, Paden Powell is. Így az egész világ figyelme a magyar cserkészetre irányult, és mindenfelé nagy elismerésben volt része.

A második világháború után sok nehézséggel küzdött meg a szövetség, mígnem feloszlatták, majd Cserkészfiúk Szövetsége révén újjáalakították és elnöke az a Karácsony Sándor pedagógus lett, aki eddig is tevékeny részt vállalt a szövetség életében, mint alelnök, majd a regős cserkészeti elindítója. Könyveiben sokat foglalkozott a cserkészettel. Lassan azonban a megszűnés várt a mozgalomra és beolvadt az úttörőbe.

Ha itthon nem is működhetett, külföldön annál inkább erőteljessé vált a magyar cserkészzet. Külföldön három kerületet alakítottak ki: 1. Európa, 2. USA és 3. Ausztrália. Számos táborozást szerveztek a világ sok pontján, s különösen jelentősek voltak a vezetőképző táboraik. Ezekre meghívták az őshazai fiatalokat is, és így, amikor az 1980-as évek végén újra alakulhattak cserkészcsapatok, már voltak képzett cserkész tisztek és örvetők is. Az újjáalakult magyar cserkészzet most is szövetségi formában végzi szolgálatát a magyar ifjúság körében napról-napra szaporodó csapataival. Külön nagy ünnepeken emlékeztek meg a 80 éves évfordulóról és a magyar Cserkész c. lapjuk jubileumi számot adott ki.

Reméljük, hogy a mind jobban gyarapodó KIE is alakíthat újra csapatokat, és az 1-es számú BKIE is - remélhetőleg még ebben az évben - újra a magyar ifjúságért szolgáló csapat lehet mind a fiatalok körében, mind az öregcserkészek összefogásában. A keresztyén cserkészzet jelszava ez volt: Jézus Krisztus a cserkész munkának is Ura! Legyen most is jelszó, de valószínűleg is a Krisztus szerinti magyar cserkészzet.

Kovács Bálint

Kéztanulmány

- Ima a papi hivatásokért -

Urunk, adj jó papokat nekünk,
 ne olyanokat, amilyeneket megérdemlünk.
 Akik hivatásuk fenségét átérik
 és azt sem saját fényüknek tekintik.
 Akik neked szolgálni szeretnének
 és nem uralkodni akarnak helyetted.
 Akik a Te igazságodat hirdetik
 és nem saját igazságukat terjesztik.
 Akik a Te akaratodat kutatják
 és nem a sajátjukat erőltetik ránk.
 Akik nem szégyellnek rólad mindenütt beszélni,
 de tudnak tapintatosan magukról hallgatni.
 Akik nem akkor nyugtalanok, ha miattad őket éri bántás,
 hanem mikor miattuk Téged ér ócsárlás.
 Akik hiszik mindazt, amit tanítottál
 és azt nemcsak velünk elhithetni akarják.
 Akik nem velünk együtt versengve gyűjtik az anyagiakat,
 hanem járják a göröngyös utakat.
 Végül, Urunk engedd megérteni, hogy ők is csak emberek,
 és ők is minnél jobban megértsék:
 mi bennük keressük jóságos arcod fényét.

KÖNYVISMERTETÉS

Néha azokról tudunk legkevésbé, akik előttünk élve ugyanazt az utat taposták. **HITÜNK HŐSEIRŐL** van szó, akik életükkel, példájukkal ma is sokakat bátoríthatnak. Most jelent meg újított kiadásban: Bottyán János könyve. Megtudhatod belőle, ki is volt Árva Bethlen Kata, M. Tótfalusi Kis Miklós, Méliusz Juhász Péter, stb. Talán hibáikat sem követjük el újra, ha ismerjük azokat. (Ref. Zsinat Sajtóosztálya, 1991)

Ahogy múltunkban nem árt az eligazodás, úgy a jelen zavaros, szektás mozgalmainak sodrában sem. **IDŐBEN SZÓLUNK** címmel jelent meg egy kis ismertető a mai legismertebb csoportosulásokról. Mormonok, Krisna Tudat, Transzcendentális meditáció stb. Alcíme: "információk, tudnivalók hamis vallásokról és kultuszokról". A **TE-DISZ** gondozásában jelent meg, utcai árusoknál kapható. Egyszerű, jól érthető fogalmazással sokaknak segíthet az eligazodásban.

Az egyháztörténelemben sokszor felmerült kérdés: a gyermekkeresztségé. Talán sokatokban nem ártana ennek végiggondolása sem. Ebben segíthet egy világos kis könyv: **DR. J. DOUMA, A GYERMEKKERESZTÉS ÉS A MEGTÉRÉS** címmel. Teljes bibliai átgondolással szól erről a kérdésről, nem csupán kiragadott igék során. Akik szívesen olvasnák az **IRÁNYTŰ** könyvkiadónál keressék.

S még egy nehéz téma: a serdülőkor. Ezért a könyv címe: **NEHÉZ ÉVEK** (Dr. R. CAMPBELL könyve), amelyben a szerző a gyermekkor után most a serdülőkor gondjait, nevelési kérdéseit tekinti át, s ad gyakorlati tanácsokat serdülőkkel kínlódoóknak, akiknek sok örömük lehetne, ha ezt jól csinálnák! Mi is kell ehhez? A szerző szerint továbbra is **FELTÉTEL NÉLKÜLI SZERETET, KITŰNTETETT FIGYELEM, ÖNFEGYELEM** stb. A **HARMAT** Kiadói Alapítványánál szerezhető be.

Ablonczy Margit

Saul szindróma

Saul király történetét a Bibliában az 1 Sámuel 9.-31. részekben találjuk megírva.

Saul életútját végigkövetve sok érdekes részletre is érdemes odafigyelni, de ezekből most csak azzal a lelki betegséggel (beteges lelkeséggel) szeretnék foglalkozni, ami végül a király bukásához vezetett.

A címben szereplő "Saul szindróma" kifejezés mindarra a beteges lelki megnyilvánulásra vonatkozik, amit a király környezetében élő udvari tisztviselők, szolgák és végül maga az ifjú Dávid is tapasztalhatott. A szindróma szó jelentése: tünetcsoport, egy adott betegség jellemzői.

A történetet olvasva Saul alakja úgy tűnik elénk, mint egy magas, szélesvállú, jó megjelenésű fiatalember. Első látásra is mindenképpen megnyerő külsejű ember, aki gyorsan megtudja nyerni a többiek bizalmát. Ez a tíz új királyotok, akit az Úr rendelt - mutatott Sámuel próféta Saulra, és ebben nem is kételkedett senki.

Mégis a későbbiekben láthatjuk, ez a határozott, megnyerő külső egy végtelenül bizonytalan és ingadozó lelkülettel párosult.

Tovább érdemes Saul életútját Sámuel szemével vizsgálnunk, hogyan lehet tanúja a próféta Saul kisebbségi érzéséből fakadó belső romlásának? Először is kereste Saulban az alázatot, a szelídséget, a könnyörületességet - de egyiket sem találta, mert Saul személyiségét egy alapvető érzelmi bizonytalanság és egy félreismerhetetlen irigység jellemezte.

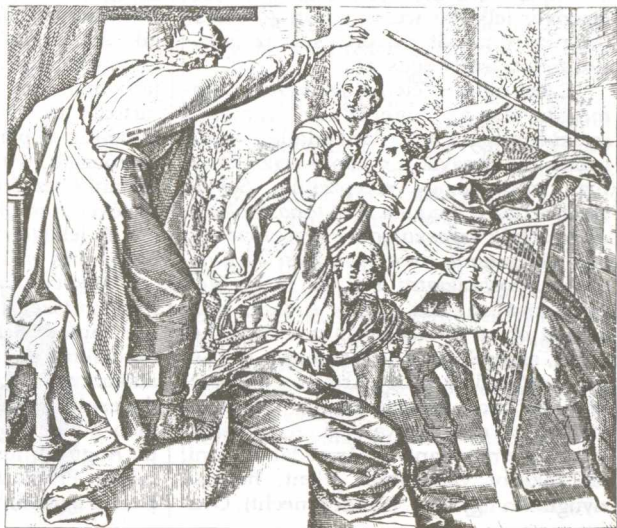
"Milyen kicsiny voltál a magad szemében és mégis Izrael törzseinek a fejévé lettél!" /1 Sám. 15,17/. Ennek a kisebbségi érzésnek lett a következménye a büszkesége, az engedetlensége, az emberekkel való féltelme és önfejűsége; röviden a Saul szindróma. A próféta vi-

selkedését szemmel tarva látta, hogyan szüli egyik probléma a másikat, és végül hogyan teszi teljesen tönkre a királyt.

A Saul szindróma következményei lehetnek: elszigetelődés másoktól, saját elképzelések rabsága, erőszakos önzés: mindenben én vagyok az első, másokkal való azonosulás lehetetlensége, taníthatatlanság, türelmetlenség és bizalmatlanság. Nem egyszer mások gyengeségeit is saját célja érdekében próbálja felhasználni.

Saul bűnét végső soron egy szóban az Isten iránti engedetlenségben is össze lehet foglalni. Ezért is mondja Sámuel Saul elvettetésekora a következőket: *"Bizony többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!"* /1 Sám. 15,22/. Természetesen a Saul szindróma sem mindig tiszta, egyértelmű formában jelentkezik, azonban az biztos, hogy nemcsak az ilyen ember, hanem az egész környezete szenved miatta. Ha egy szóban engedetlenségnek neveztük ezt a megromlott lelkeséget, az isteni terápiát az alázatban foglalhatjuk össze. Nincs olyan kisebbségi érzés vagy önfejűség, amelyet meg ne oldana az alázat indítása, az összetörtetés. Az alázat nem megalázást jelent, hanem bűneink és hibáink őszinte elismerését, negatív érzéseink, reakcióink beismerését. Saul király ezt az Isten elé állást mulasztotta el még idejében megtenni! Nekünk még lehet most az ő kudarcából okulni!

Vörös János
Szolnoki KIE

A lelkigondozó magatartása

Ha olyan sok mindent mondtunk is a lelkigondozói művészetéről, ezzel nem akartuk azt mondani, hogy a lelkigondozónak valami nehéz és komplikált műveletet kell végrehajtania. Ellenkezőleg: ezért igyekeztünk megmutatni az embernek és a teremtési rendnek néhány alapvonását, hogy a lelkigondozó jobban megértse, miről van szó, mi az, ami szeme előtt lejátszódik, - és pedig éppen Istentől kiindulva értse meg. A lelkigondozó a legjobb esetben is csak kertész, aki öntözgeti, metszegeti és az éjszakai fagyok elől takargatja a növényeket, legjobb esetben "bába", aki vigyáz arra, hogy a szülési folyamat normálisan menjen végbe, de nem ő növeszti és virágoztatja ki a növényeket, és nem ő hozza világra a gyermeket.

A lelkigondozó a magatartásával olyan légkört teremt, amelyben az ember önmagát meglátja, úgy amint van, és egyúttal felismerheti, milyennek rendelte őt az Isten. Az ősi rendeltetés és az aktuális lét közt szakadék van, ez a bűn. A híd, amely a szakadékot átíveli: Jézus Krisztus. Ő az, aki ismét "egésszé" teszi az embert, azaz üdvözíti. Az orvos ügyesen kezelhet egy sebet, rendbehozhatja az anyagcsere zavarait, megszüntethet bizonyos lelki zavart; de a bűn következtében meghasadt embert csak az Üdvözítő teheti ismét egésszé.

Ezért mindenféle lelkigondozás alapmagatartása az "odahallgatás". A mások nyomorúságára való lankadatlan odafigyelés - ez az egyik. Ez nem is olyan könnyű, mint ahogy elképzeljük. Sokkal egyszerűbb a magunk hívó tapasztalatait és kipróbált keresztyén ismereteit másoknak elmondani, mint csendben és türelmesen meghallgatni őket. De mégis igen nagy kiváltságunk annak tudata, hogy semmi olyan nyomorúság nem kerülhet eléink, aminek nem nézhetnénk a szemébe, mert tudjuk, hogy Krisztus a megfelelő időben megajándékoz majd a szükséges mondanivalóval. A második: Isten eme mondanivalójára odahallgatni. Ez sokszor várakozást jelent, hosszú, nyugtalan figyelést. (Rinderknecht). Óva-

kodjunk attól, hogy nyugtalanító kérdésekkel, vagy közbeszólásokkal megszakítsuk a másik beszédét, sokkal jobban tudjuk biztatni a hallgatásunkkal. De a kitörő büntudatot ne akarjuk bagatelizálni, vagy idő előtt lecsillapítani megnyugtató szavakkal: ennek kifomálódását is elősegítjük hallgatásunkkal. Hallgatni nemcsak azt jelenti, hogy hallgatva odafigyelünk, hanem azt is, hogy azután is hallgatunk mások előtt a dolgról. Az *abszolút titoktartás* a lelkigondozás alapja, amely azonban sajnos nem mindenki számára magától értetődő.

Minél jobban tudjuk már, hogy miről van szó, hogyan fest emberünk belső lelkivilága, annál inkább sikerült azt rövid kérdésekkel és utalásokkal segítenünk az elbeszélésben és gyónásban a gondozottnak. Az azután megérzi, hogy a lelkigondozó neki testvére, aki ismeri nyomorúságát. Ez a segítség azonban nem mindig szükséges, ezért nem szabad, hogy "lelkigondozói technikával" fejlődjön ki.

A gyónással befejeződhet a lelkigondozás első része. Gyakran azonban *párbeszéd* szükséges ahhoz, hogy a helyzetet helyesen felismerjük. Sokan egyáltalában nem azért mennek a lelkigondozóhoz, hogy a bűneiket meggyónják, sőt, inkább a házastársuk, szüleik, főnökök, vagy szomszédjuk bűnét akarják elmondani. Az odahallgatás bűnéhez tartozik azután, hogy ebből a panaszból kihalljuk a panaszkodó személyes nyomorúságát, sőt, bűnét, és igen nagy lélektani hozzáértés szükséges, hogy ezt az illetővel is megláttassuk.

"A lelkigondozások második része a Krisztusra való odamutatás."

"*Meg van írva...*" - minden részre ez a lelkigondozó *takarója*" (Rinderknecht: Der tapfere Sellsorger). Újra és újra elcsodálkozhatunk azon, hogy a helyesen alkalmazott bibliai Ige csodát mivel. Mindenesetre el kell mondanom, hogy még a nem bibliai Krisztusra való mutatásnál, pl. Augusztinus, Luther, Zwingli, Blumhardt, Frank Buchman, vagy Stephen Foot szavainak idézésénél is sokszor cso-

dának voltam a tanúja. Sőt, vannak nem keresztény idézetek is, mint pl. a Tal mudból, vagy Mózes és Khedr történetéből, Korán 18. szurájából. Csuang-cse bizonyos hasonlatai is, amelyek legalább is előmozdíthatják a Krisztusra való odamutatást. Számolva azzal, hogy sok keresztény eljőd és eretneknek tart, mégis őva intek egy bizonyos szük-látókörü biblicizmustól, és emlékeztetek arra, hogy az Isten lelke jár, ahol csak akar. Blumhardt mondja egyszer: *Ha Isten egyszer elkezd a Krisztusban a bűnök bocsánatát, akkor azt nem hagyja abba, nem mondhatjuk neki: eddig és ne tovább!* És legyen a Bibliában ami csak akar, Ó nagyobb, mint a Biblia. Jöllehet a Bibliában van, de mégis csak tudnunk kell, mi jön igazán Istentől, nem pedig csak azt kell tudnunk, hogy egy ember mintegy kétezer évvel ezelőtt hogyan fejezte ki azt. Krisztusban totális megoldás jött a világ számára, és a hitemnek olyannak kell lennie, hogy ezt a teljességet átfoghassa."

Ezen kívül van egy egész sereg olyan tulajdonság, amelyek a lelkigondozó tisztét lényegesen alátámasztják. A lelkigondozónak igaz embernek kell lennie, de mégsem lehet Übermensch. Szentnek kell lennie (a szó erkölcsi értelmében), de ő ne tudjon erről és ne fitogtassa mindenfelé. Csak a testvérben bizhatunk, de nem olyasvalakiben, aki toronymagasan áll a mi nyomorúságunk felett. De egyúttal éreznünk kell azt is, hogy ez a testvé-

rünk ismeri a nyomorúságból kifelé vezető utat, mert ő maga már járt rajta.

A lelkigondozó mindent megért. Nem borzad el semmiféle eltévelyedés hallatára, nem sáppadozik semmiféle vétektől. A legnyomorultabb és legmegvetettebb csirkefogóval szemben sem érzi fölényben magát. *De a megértésnek semmi köze nincs az engedékeny gyengeséghez, hanem egyenes vonalban vezet a megértéshez:* "En sem vádollarak téged, erjed el, és többé ne vétkezzél." (János 8-11.)

Kész arra, hogy hetvenhét-szer is megbocsásson, ha megsértik. De tudja azt is, hogy az úr, aki megbocsájt a bűnösnek, kérlelhetetlenül szigorú ahhoz, aki a kicsi vétessel szemben irgalmatlan. Az emberi megbocsájtásnak mindig Isten bocsánata a háttere, és ez pedig a kereszt áldozatába került Istennek.

A lelkigondozó ismeri mindenkinek a nyelvét, de legkevésbé a kánaáni nyelvet. Az evangélium olyan eleven a számára, hogy a kommunistának, buddhistának, vagy a gúnyolódónak is hirdetheti úgy, hogy az is megérti. Ez a tulajdonképpeni Szent Lélekkel való telítettség.

A lelkigondozó magatartásából nem hiányozhat a humor, a mindig vidám szív. Legyünk először is tudatában annak, mily sokszor megmutatkozik a humor Jézus lelkigondozásában. A tevéről és a tűz fokáról, a könyörgő özvegyről és a kérő jóbarátról szóló példázataiban; jó-ságos humor lebeg a Zákeussal nagy Natanaellel való találkozása körül, "az emberek halászaíró", "sziklaemberről", vagy a "mennydörgés fiáról" (a heves testvérpárt nevezte így) alkotott szójátékaiban. Humor csillan meg az írástudókkal és a farizeusokkal folytatott beszélgetéseiben. Humor rejtőzik a mélyben akkor is, amikor Mártát rendreutasítja, mikor rövid úton végez a bűnös nő kenete miatt felháborodott moralistákkal. Luther, Aquilai Teréz, vagy Blumhardt, - hogy csak néhány nevet említsék - humorérzéssel megáldott emberek voltak, és az bizonyára nem csekély mértékben hozzájárult szolgálataik eredményességéhez. *Az igazi humor mélyseges komolyságból fakad, amelyben az életünket körülvevő semmit felváltotta Isten kimeríthetetlen szeretete.*

A bűnök megbocsátása.

A katolikus lelkigondozásban a *gyónást követő feloldozás* a hét sákrámentum egyike, és a Krisztusban való váltság lényé és kifejezője. A lutheránus egyházban is jelentős szerepe van a gyónás után a bűnbocsánat kifejezett hangsúlyozásának. Sajátságos, hogy - amennyire én látom - a református lelkigondozásban ez sokkal kevésbé van meg. Thurneysen mindenesetre kifejezetten hangsúlyozza a feloldozás szükségességét, mégis az a benyomásom, hogy a református lelkész, de különösen a nem-theologus lelkigondozó vonakodik ettől a feladattól, amely tulajdonképpen igencsak napi feladat.

Természetesen hiba lenne bizonyos szabályokat, vagy formulákat felállítani; hiszen a Krisztustól és nem a pap kimondott szavatól kapott bűnbocsánat a lényeges. De ennek a meggondolásnak az alapján gyakran meglegyszünk azzal, hogy a beszélgetés során Jézus kereszthalálára és a bűnbocsánattal kapcsolatban elmondott szavaira utalunk. A "gondozott" tudja, hogy hova kell azután bűnbocsánatért fordulnia.

A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy egészen más dolog, ha a lelkigondozó azt mondja: "Isten azt akarja, hogy minden ember idvezüljön". (I.Tim.2.4), vagy "Krisztus meghalt bűneinkért a kereszten", mintha személyesen az előtte lévő embernek mondja: "Bűneid amelyeket itt elmondottál, meg vannak bocsátva, mert Krisztus ezért halt meg a kereszten". Aki ezt már maga is megtapasztalta, tudja, hogy az ilyen megszólí-

tás másképpen hat. Éppen az a bűnös, akinek büntudata van, nem meri a megváltásról való általános tanítást magára is vonatkoztatni. És így is helyes; *mert az isteni bűnbocsánat nem a jótanácsok halmozásából áll*, amelyből ki-ki szolgálja ki magát, hanem mindig a bűnbánó Krisztussal való találkozásban teljesedik ki. Jézus látható kiküldötte, aki a bűnbocsánatot közvetíti, az a lelkigondozó. Ne ki kell tehát a feloldozást elmondania.

Mindenesetre, ezen a ponton valóban szinte félelmetes a lelkigondozó felelőssége: "Jaj nékem, elvesztem! Mert tisztátalan ajkú ember vagyok!" Itt lép azután elő a hivatásnak, küldetésnek, és az elnyert teljhatalomnak a titka. Jézus kiküldte a tanítványait és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett (Márk 6,7; Luk. 9,1). Péternek *megadta az oldozás és kötözés hatalmát* (Máté 16,19), és feltámadása után nyomatékosan megmondta a tanítványainak: "Akiknek bűneit megbocsájtjátok, megbocsáttatnak azoknak, akikéit megtartjátok, megtartatnak" (János 20,23). Nincs ebben semmi érthetetlen; vagy elfogadjuk ezt a teljhatalmat, vagy vonakodunk a szolgálattól.

Mikor adatik azonban nekünk ez a teljhatalom? A rituális papszentelés során, vagy pedig időről-időre kapjuk ezt a Szentlélektől? A kérdésre adandó felelet az egyháznak, mint üdvintézménynek jelentőségétől függ. Annyi bizonyos, hogy a teljhatalom (exousia) Jézus Krisztusnak a lelkigondozó számára adott személyes „adománytól” függ.....

HARMINCHÁROM

Keresztút a pusztaságban.

Ameddig a szem ellát - keresztre feszített alakok, vérdő lábak és kezek.

Délibábok, álmok - véres, igazi valóság.

Pusztába kiáltott szavak, eltaposott gondolatok:

Légy áldott, Istenem! Követőid vagyunk. Veled tartunk - vizen járunk, tüzet taposunk, csodavarást hirdetünk fönnhangon - mert te szerény vagy, és néma. Örök mosolyodban - szomorúság és megértés, büvero és keresztre feszített szavak. Csuklyás és nem csuklyás Júdások lesejkednek rád - és a világ Téged vár... Érints meg ujjaiddal, s mutasd meg az igaz utat.

SZTOJCSEV SZVETOSZLÁV
újságíró

BIBLIATANULMÁNYOZÁS GYAKORLATBAN

Hogy megragadhasd valóban ezt a könyvet, mind az "öt ujjadat" használnod kell:

HALLGASD!

(prédikációk, áhitatok stb.)

OLVASD!

(naponként, de prédikáció közben követve a lelkes gondolatait is)

TANULMÁNYOZD!

(kérdézz és jegyzetelj!)

TANULD MEG!

(mindig csak annyit, amennyit megértet-tél, ami fontos lett, egy-egy verset, egy szakaszt)

LÉGY KÉSZ CSELEKEDNI!

(nem fog mindig sikerülni, de az indulat kéri számon, hogy te kész voltál-e?!)

"Miért nem értem"?

- kérdezik sokan. Mert sokan olyan szinten használják, mint a *horoszkópot*. Napi jelek és üzenetek, belemagyarázott vezetés útján, s a vége csalódás. Így sose olvasd!

Az is lehet, hogy *pontos elvárásod* van Isten felé, mit kellene neked üzennie, s ha nem arról van benne szó, rögtön értetlenné leszel - s közben arra gondolsz, hogy "Pedig úgy imádkoztam érte!" a Biblia nem varázskönyv, a szavaid sem mágikus szavak, melyekkel előhívhatod Isten bólogatását!

Nagy akadály lehet a *büszkeség* is, akik sok szakaszt ismernek már kívülről, s odaérve azt mondják: Ezt már ismerem. Mit is értem meg akkor? Felmelegített konzerv-étrend ez csak így! Akik naponta csak néhány kiírt igé-verset olvasnak el, azok "*mazzolán*" élnek nyér helyett.

De a csak áhítatoskönyv-olvasás is lehet veszélyes. A mások általi vezetés már főtt étel, "*főzelék*", s neked személyes kapcsolatra van szükséged Istennel.

Néhány kép a Bibliából, melyet az ige magára használ:

KENYÉR - amelyre minden nap szükséged van. A régiek így hívták: "élet". Mert

annyira fontos volt nekik. Ezt nem unod meg, mint a dobos tordát, ha naponta

háromszor azt kéne enned. Kenyérre újra meg újra szükséged van. Ezért lelkednek is a napi táplálékra. Jézus is azt mondja magáról: "Én vagyok az életnek kenyere". Tehát lelki kenyér. Mennyi időt fordítasz étkezésre? És a lelki táplálkozásra? Lehet, hogy csak azért nem érted, mert nem szánsz rá elég időt. (János 6,50)

TEJ - méghozzá hamisítatlan tej. Azaz tápanyagokkal dúsított. Gyermekeknek is adható, később is finom, felnőtten is tápláló, de akkor már szükséges a keményebb eledel is a növekedéshez. (I. Péter 2,2)

MÉCSÉS - amely kis fénykört világít csak meg. A sivatagba indulók a lábukra kötözték, hogy a lábuk előtti kis szakaszban rá ne lépjenek valamire (pl. skorpiók, kígyók). Nem láttak túl sokat előre, de a következő lépést igén. A napi igeolvasásnak is van jelentősége. Sokszor nem mutat Isten többet egy-egy kisebb biztatásnál, intésnél, feladatadásnál. Épp csak a következő lépést mutatva. Ezért napi vezetésre van szükséged! Legyen lábad előtt mécses az Ige! (Zsolt 119,105)

ARANY - mindenki keresi a maradandó értékeket. Valami olyasmire kellene, amit a tolvajtól sem kell félni, mert nem lophatja el. Isten Igéje lakozhat benned "gazdagon", s elvehetetlen tőled, mert ha megtanultad, ha igazán a tied, akkor még adhatod is, s úgy még kamatozik is. Minél többet adsz belőle másoknak, annál több lesz neked is. "**Drágább az arany-nál, még a színarany-nál is...**" (Zsolt 19,11)

A bevezető gondolatok után írom, hogy bibliatanulmányozó sorozatot kezdünk most el ebben az évben, mely talán sokaknak lehet segítség, megújulás lehet egyénilig és csoportosan is.

Folytatjuk.

Ablonczy Margit

Tóth János, a kálozi KIE képviselője, református lelkész, 3 hónapos tanulmányi úton Németországban tartózkodott. Az oberhauseni, esseni és Ny-berlini CVJM (KIE) csoportok életét tanulmányozta. Foglalkozott a KIE és a gyülekezet kapcsolatával és a munkatársak képzésével. Tapasztalatait szívesen megosztaná másokkal is.

1992. december 4–7. között Budapesten tartotta éves megbeszélését a KIE Field group-ja. A következő országból érkeztek vendégek: Svájc, Dánia, Görögország, Canada, Norvégia.

Január 8.-án megbeszélés volt a Cigányok Kulturális Szövetségében a KIE és a Szövetség kapcsolatáról. A KIE-t Szeverényi János képviselte.

December 23.-án „Mindenki Karácsonya” címmel Ökumenikus Istentisztelet volt Budapesten a Vörösmarty téren. Református részről Ablonczy Zsolt, evangélikus részről Szeverényi János végzett szolgálatot.

December 8.-án Ádventi Ökumenikus Ifjúsági Istentisztelet volt a Deák téri evangélikus templomban a keresztyén ifjúsági szervezetek rendezésében.

Meglátogatta a KIE-t a Strassbourgi Európa Parlament egyik tagja január 20-22. között.

Megrendezésre került a hagyományos Téli Találkozó Piliscsabán. 200 fiatal vett részt ezen az alkalmon. Szolgálatot végzett: Fabiny Tamás, Győri János Sámuel és Szeverényi János.

Szemináriumot rendeztünk a nyári táboraink előadói számára Piliscsabán február 11-13 között.

Területi találkozó Nyírbogdányban

Egyesületünk 1992. okt. 17.-én közösen a Debreceni Mécses KIE-vel területi találkozót rendezett. Ezen a napon mutatkozott be az első területi titkárunk, Könyves Péter.

A nap alapigéje volt: "És választá tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni." (Mk 3,14). Ennek az igének a fényében 6 csoportnak a képviselői jöttek össze. A nap célja volt, hogy a csoportok bemutassák munkájukat és ezáltal megismerjük egymást és hogy tanuljunk egymástól. A nap keretét egy-egy áhitat adta. A játék, éneklés és tánc tanulás mellett nagyon fontos volt a csoportbemutakozás. A megjelent 6 csoportból csak 3 volt KIE (Debrecen, Nyíregyháza, Nyírbogdány). Így e három csoport célja volt, hogy a bemutatkozás során a többiek izelfőt kapjanak: milyen is "kiénekedni" lenni. Érdekessé tette még a napot Béres Tamás előadása: Milyen ma keresztyén fiatalnak lenni Magyarországon címmel.

A kreatív Bibliatanulmányozás is nagyon izgalmas volt. A csoportok Mária és Márta történetét dolgozták fel (Lk10, 38-42), nagyon tanulságosan. A programban szerepelt még a falu református és katolikus templomának a megtekintése.

A találkozó jól sikerült és hatásos volt: a tiszavasváriak kinyilvánították belépési szándékukat. A következő találkozó a már "kiés" Tiszavasváriban lesz.

*Ilyés Gábor
Nyírbogdány*

MEGVÁSÁROLHATÓ!!!

„Akarsz-e játszani?”

— 100 játékleírás — Ára: 154 Ft

Megrendelhető: a KIE Szövetség címen:

Bp. 1114. Eszék u. 10 II/1

Tel+Fax: 1855-246

VEZESS!

A Saphir-program keretében 10 magyar KIE csoportot látogatott meg februárban Johan Vilhelm Elfvik norvég lelkész és Szeverényi János.

Három területi KIE titkár kezdte el szolgálatát 1992. szeptember 1-től Könyves Péter Debrecenben, 1993. január 1-től Lip-ták János Békéscsabán és február 1-től Hajdú Zoltán Levente Enyingen.

Február 19-én megbeszélést tartott a Mekász, a Refim, a Mevisz és a KIE vezetősége.

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI MÓDSZERTANI ÚJSÁG

Megjelenik negyedévente.
Előfizethető a szerkesztőség címén.

Bp., 1114 Eszék u 10 Tel+Fax: 1855-246
Ára számonként 40 Ft (ez az előállítási költség).
Egy évre 160 Ft. Új megrendelés esetén csekket az első szám postázásakor küldünk!

Az újság valójában adományokból él. Az 1993-as számokhoz adományokat kérünk.

OLVASD - HASZNÁLD - TERJESZD

„Uram, vezess engem, hogy én is Hozzád
vezesthessek másokat!

1993-ra tervezett Országos programok:

KIE Konferencia

Piliscsaba

június 20-27.

3 vezetőképző

- kezdőknek
- haladók
- 4 csoportnak

Kiskőrös
Piliscsaba
Berekfürdő

június 28-július 7.
július 8-17.
július 3-10.

Sporttábor

Csákvár

június 28-július 4.

Kézműveshét

Békéscsaba

április 2-7.

Színhátszó Fesztivál

Kiskőrös

április 23-25.

Szilveszter

3 nap

100 éves jubileum

ősz

Május 15-én, szombaton de. 10 órától zenei csendesnap lesz a KIE rendezésében. (Budapest, Kápolna Színpad, X. Kápolna u. 14.) Silye Jenő, Győri János Sámuel és Lázár Attila közreműködésével. *Aki tud, hozzon szendvicset!*

A vezetőképzőkön résztvetteknek
1 évig küldtük ingyen újságunkat.

Ne felejtsetd el most előfizetni a Vezess-t!
Előfizetés a szerkesztőség címén.

Bp., 1114 Eszék u. 10. II/1.

SPORT

AKADÁLYVERSENY

Játék, sport, versengés, természet, csoportmunka - külön-külön is csodálatos dolgok, de együtt: AKADÁLYVERSENY.

Mely egy tábornak, vagy többnapos együttlétnek felejthetetlen fénypontja. Használható tudásmélyítésre, játékos számonkérésre, játékos átmozgatásra és nagyon sok mindenre, amit csak a fantáziád megenged.

Nem is szeretnék tovább áradozni erről a "sportjáték"-ról, hanem leírok néhány "mankót" és néhány "kötelező" szabályt.

ÁLLOMÁSOK:

Két fő csoportja van: a valódi, ahol egy ún. állomásvezető fogadja a versenyzőket és a vakállomás, ahol a csoport a feladatát maga végzi és eredményét a célban bemutatja.

Vetélkedő:

- Helytörténeti totó
- Bibliái totó
- A következő állomásig - pl. mackós dal - éneklése
- A bozótban levél keresése, melyből megtudhatják a továbbvezető utat. (Ezek lehetnek vakállomások.)

Sport:

- Célbadobás
 - Versenyfutás
 - "Szakadék" felett kötélén átmászás
 - Távolugrás
- Ezekhez kell állomásvezető, aki a teljesítés idejét, pontosságát, vagy tényét pontozza.

Játék:

- Sztérvágott vers kirakása
- Csapatonként több kullancs gyűjtése
- Bekerített területen idegen tárgy keresése
- Bekötött szemmel zsinór követése

Természetiismeret:

- Égtáj meghatározása
- Minél több fajta levél gyűjtése egyéni idő alatt
- Színkálá készítés falevelekből, füvekből

FELSZERELÉS:

A legalapvetőbb a krepp- vagy WC-papír. Ezzel tudod az útvonalat kijelölni. Lehetőleg olyan sűrűn tedd, hogy egyiktől lehesse látni a következőt. Színe: sárga, fehér, piros vagy lila, de mindenképpen üssön el a környezettől.

Spárta: terület körülkerítéséhez, vagy ha erdőn, vagy bonyolultabb helyen keresztül vezetted az utat, akkor ezzel jelöld ki és erre akaszd a szalagot.

Csapatoknál legyen papír (menetlevél) és toll, a vakállomásokhoz, illetve az állomásokon szerzett pontok rögzítésére.

Ötleteidről függően szükséged lehet: kötélre, labdára, tájolóra, szemétre, stb.

A labdát legyen elsősegélynyújtó felszerelés!

KIJELÖLÉS SZEMPONTJAI:

1. Ne csússz ki az időből.

1 km gyalog: 20 perc
állomás teljesítés(6 fő): 10 perc
csoportindítás sűrűsége: 10 perc

Általában adott az időkeret és a résztvevők száma. Ahhoz, hogy a verseny izgalmas legyen, ajánlom a min. öt állomást. Vagyis, ha három óránál kevesebb idő van, jobb, ha el sem kezded, de az optimális a négy óra. Az ajánlott csoportlétszám a 6, max. 10 fő.

Pályahossz meghatározás fiktív adatokkal:

Létszám: 40 fő

Időkeret 3 óra

Csinálunk 5 db, 8 fős csoportot.

Indítás 4x10 = 40 perc

6 állomás 60 perc

BMT (bármitörténhet) állandó 10% = 20 perc

Összesen: 2 óra

Tehát 60 perc marad a távolságra (20 perc/km), vagyis a pálya hossza 3 km lehet.

2. Ne terheld túl a résztvevőket.

A hosszúság mellett figyeld a szintkülönbséget és az akadályok helyes arányát.

3. Segítőid száma

Leggyakrabban a kényszer visz rá a vakállomásokra. De lehetőség szerint ne kövesse egymást két vakállomás. Az indításkor és a célban legyen egy-egy ember és legalább három állomáson.

ÉRTÉKELÉS:

Az összegyűjtött pontok és esetleg a teljesítés ideje alapján. Törekedj arra, hogy közel azonos erejű csapatok legyenek, mert a célban "adminisztratív" módon már nehezen tudsz igazságot tenni.

Fontos, hogy - lehetőség szerint - mindenki kapjon valamit az eredményhirdetésnél, de a győztest mindenképpen ki kell emelni.

KERETTÖRTÉNET:

Munkád sikerét növeli, ha az egész játékos egy történetre építed, melynek epizódjai egy-egy állomáson jelennek meg.

Pl.: - Lovagok felkészülése a királykisasszony kiszabadítására

- Micimackó és Malacka megajándékozása Fülest.

- Kalózkodás kincskeresése a "lakatlan" szigeten.

Eresszétek el a fantáziátokat! Várom kérdéseiteket!

A következő számban konkrét pályatervet közlök, addig is jó munkát!

Marton Tamás

Füle Lajos

„Hogy mindnyájan egyek legyenek” Ján. 17,21

KRISZTUS egyháza, e széthullt edény,
élő vizét tört cserepekben őrzi,
s vannak, akik még tovább tördelik.
Amikor elment, így imádkozott
pedig: "mindnyájan egyek legyenek,
amint Te bennem és én Benned, ATYÁM!"

Mi pedig hitünkben falat emelünk,
pedig híd kell a szakadékon át
felekezettől felekezetig,
néptől népig, lélektől lélekig.
Hisz egy nevünk van: emberek vagyunk,
egyképpen szánt a bűn ekéje rajtunk,
egyképp gyötör meg minden fájdalom,
s ha a Föld bármely pontján dúl a harc,
keresztyénységünk csődjé benne van.

Tanuljuk hát a főpapi imát,
s minden imánknak refrénje legyen:
a kegyelemben és a szeretetben,
az ATYÁBAN és a FIÚBAN egyek
legyenek végre, kik Őt követik!

Mert a bűnnek nincs felekezete,
s a kegyelemből sincs kiközösítve
sem nép, sem ember, sem felekezet.
ISTEN előtt nem fontosak a formák,
csak a szív fontos: "Szeresd az URAT
teljes szívedből..." És a bizonyíték:
felebarátod, mint magad szeresd!

A TELJESSÉG FELÉ - részletek

(Oldani vágyom és oldódni vágyom.
Üdvözíteni vágyom és üdvözülni vágyom.
Nemzeni vágyom és megfoganni vágyom.
Dalolni vágyom és dallá válni vágyom.
Mind táncoljatok!
Ékesíteni vágyom és ékesedni vágyom.
Lámpád vagyok, ha látsz engem.
Ajtód vagyok, ha zörgetsz rajtam.
Ki látod, mit teszek, hallgasd el a munkám.)

Egy apokrif János-evangéliumból

Tíz lépcső

Szórd szét kincseid - a gazdagság legyél te magad.

Nyúdd szét díszeidet - a szépség legyél te magad.

Feledd el multságaid - a vígság legyél te magad.

Égesd el könyveid - a bölcsesség legyél te magad.

Pazarold el izmaid - az erő legyél te magad.

Oltsd ki lángjaid - a szerelem legyél te magad.

Üzd el szájalmaid - a jóság legyél te magad.

Dúld fel hiedelmeid - a hit legyél te magad.

Törd át gájtaid - a világ legyél te magad.

Vedd egybe életed-halálod - a teljesség legyél te magad.

Találkozás egy teljes emberrel

Vonaton utaztam, harmadosztályon. Fel szállt egy apáca, rengeteg csomaggal: holmit vitt egy gyermekmenhely berendezésére.

Szemre nem volt rajt semmi figyelemreméltó, de lényre tündökölt: őt már nem érintette a földi élet, ami nem gátolta abban, hogy jobban tevékenykedjék, mint akik az élettől szűzfélét akarnak.

Megszólítottam: Megvan-e minden csomagja? Elgondolkozott és számolni kezdett: "Egy, kettő, három... nyolc, kilenc", aztán sajátmagára mutatott "tíz". Őneki már csak poggyász volt a saját teste is.

Ez egy együgyű, tehetetlen, szórakozott kis szolgáló nagyobb hatalom, mint a föld minden fegyvere együttvéve.

A jóságról

Ne kívánd senki szeretetét. Ne utasítsd el senki szeretetét.

Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénymelege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szükségük térad. Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulóok olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik.

Az érzelésről

Szereteted ne olyan legyen, mint az éhség, mely mohón válogat ehető és nem-ehető között; hanem mint a fény, mely egykedvűen kiárad minden előtte-levőre.

Mikor a szeretet válogatni kezd: már nem szeretet többé, hanem sóvárgásnak és undornak kettőssége. S ez: az érzélgés, mely manapság mindennél veszedelmesebb; cukros váladéka bekente az emberiséget.

Minden emberi indulat közt az érzélgőség a legnyomorúságosabb. Egyik irányban szeretni csak úgy tud, hogy másik irányban gyűlölködjik; vonzalma nyállal ken, gyűlölete köpköd. Állandó mértéke nincs, önmaga kavargó formátlanságához mér mindent; akámerre fordul, jó nem fakad belőle.

A jelenkor legveszélyesebb ördög-násza: Érzélgőség úrnő és Propaganda úr egybekelése. Bármilyen képtelenséget akar a propaganda elfogadtatni, úgy alakítja, hogy a tömeg érzélgőségéből kiváltsa egyfelé a meghatódást, másfelé a fölháborodást és nyert ügye van.

Az érzélgőség kétfejű nőstény: egyik feje édesen mosolyog és mohón csókolgat, másik feje könnyeket ont, harap és piszkolódik. Csókolgató fejét immár majdnem mindenki öcsészeréli a jósággal, szeretettel, erkölccsel, családiassággal, ízléssel, eszményi lelkiülettel, harapós fejét pedig a joggal, törvénnyel, megtorlással, igazsággal.

Korunk betegsége, a lelki talajtalanság és általános összezavarodás, innen ered: a kétfejű bestia mosolyából és könnyzacskóiból. Többet értott, mint akármelyik szenvedély: a józan emberi mértéket összezavarta.

ISTEN ABLAKA

Látszólag jelentéktelen motívuma életünknek.

Pedig szép jelkép. Üzenethordozó.

NYITÁS, NYITOTTSÁG, LÁTÁS, SZABADULÁS, SZABADSÁG, REPÜLÉS, KAPCSOLAT, A FÉNY, LEVEGŐ, ÉLET ABLAKA.

„Feljött a halál a mi ablakainkba” (Jer 9,21) - írja Jeremiás. A halál - leépülés, összeomlás, harag, bántás, félelem, anyagiasság - szele, levegője elérte a mi ablakainkat is! Sok zárt, bezárkózott, mégis védtelen emberház. Belül sötét kilátástalanság. Kívül harok, bent félelem. DE VAN SZABADULÁS IS! Az Özönvíz iszonyatos vihara, bezártsága után, Noé kinyitja az ÚR által tervezett ABLAKOT! Micsoda fényáradás, élettápláló oxigén. (1 Móz 8,6) SZÁLL A MADÁR, SZABADON, BOLDOGAN! Életet keresve és találva. Szállj, repülj kis madaram, szabadon, nem csúszó-mászóként, földön futva, botladozva. Ha az ÉLŐ a te bizodalmad, megtanulsz repülni, szárnyalni, békésen vitorlázni, mint a sas.

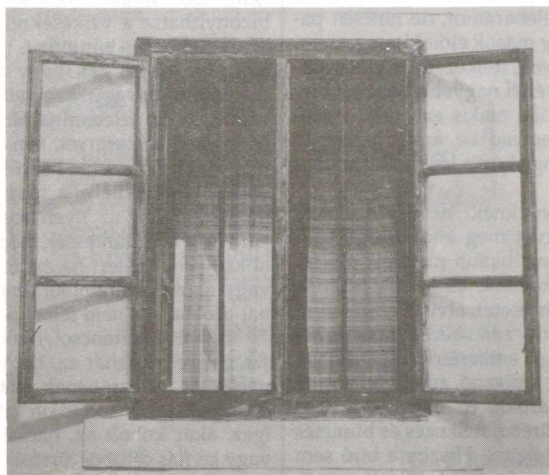
Tágasság, széles látóhatár. És szabadon elrepülsz a Sion Madarával EGÉSZEN AZ OLTÁRIG. Szabadon a feláldoztatásra. Az Úr legdrágább madarai. A Boldog Herceg szeretettől megrepedt szíve és az áldozattá lett Kis Fecske. (O.W.: *A Boldog Herceg*)

XXIII. János pápa ablakot nyitott, amikor megkérdezték az egyház jövőjéről. Dániel a fogságból szolgájának nyitott ablakán keresztül küldte el szívét-lelkét Jeruzsálem felé (6,11). Dávid (1Sám 19,12), a kérek (Józs 2,15), Pál (2Kor 11,33) ABLAKON át menekültek a gyűlölet, a halál elől. Menekülj te is Olvasóm! Jézus a világ és a te ablakod. Megnyílt, kifeszült, hogy te repülhess, SZABADON!

Végezetül Bródy:

*Ha én ablak volnék, akkora nagy lennék,
Hogy az egész világ láthatóvá válnék,
Megértő szemekkel átnéznének rajtam,
Akkor lennék boldog, ha mindent megmutattam.*

Fotó, szöveg:
Szeverényi János

Ne tégy felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!

Saját testünkön, hitvestársunkon és földi javainkon kívül van még egy kincsünk: becsületünk és jó hírnök. Ezt sem nélkülözhetjük. Mert fontos az, hogy az emberek között ne éljünk nyilvános gyalázatban, mindenkitől megvetetten. Isten ezért azt akarja, hogy felebarátunk hírnevét, becsületét és tisztességét ugyanúgy ne vegyük el és ne csorbítsuk, mint pénzt vagy javait, hogy becsülete legyen mindenkinek felesége, gyermeke, házanépe és szomszédja előtt.

Sokat lehetne erről beszélni, mert nagyon elterjedt és ártalmas baj az, hogy felebarátjáról mindenki szívesebben hallja a rosszat, mint a jót. Sőt annyira gonoszak vagyunk, hogy noha mi magunk nem tőrjünk, hogy bármi rosszat mondjon is rólunk valaki, és azt szeretnénk, ha az egész világ gyönyörűt beszélne rólunk, mégsem tudjuk elviselni, hogy másról mondják a legjobbat.

Ezt a bűnt csak úgy kerülhetjük el, ha megjegyezzük, hogy senkinek sem feladata, hogy nyilvánosan ítélje és ostromozza felebarátját, (még ha látja is őt vétkezni), ha csak parancsa nincs ítélkezésre és büntetésre. Mert nagy különbség van e kettő között: ha a bűnt megítélsz és ha a bűnről tudsz. Tudhatsz róla, de nem ítélheted. Láthatom és hallhatom, hogy vétkezik a felebarátom, de nincsen parancsom arra, hogy mások előtt kitergessem. Ha tehát nekimegyek, ítélkezem és elmarasztalom, akkor az övénel nagyobb bűnbe esem. Ha pedig tudsz róla, csakis ezt tedd: sűr legyen a füled és temesd be, amíg parancsot nem kapsz arra, hogy bírāja légy és hivatalból büntesd.

Gonosz nyelvűeknek nevezik azokat, akik nem állapodnak meg annál, hogy tudnak valamit, hanem tovább mennek, a bűrség dolgába avatkoznak, és ha megtudnak valakiről valami kis esetet, elviszik hírt minden zugba, csiklandozzák vele egymást és kéjelegnek abba, hogy embertársuk piszkában vájkálhatnak, mint a disznó, amely fetreng és orrával turkál a sárban. Ez beleszólás Isten ítéletébe és hatáskörébe, ítélkezés és büntetés a legkeményebb ítélettel. Hiszen a bíró sem ítélhet súlyosabban és tehet többet annál,

mint hogy ezt mondja: Ez tolvaj, gyilkos, áruló stb. Aki tehát ilyesmit mer mondani felebarátjáról, az bitorolja a császár és minden felsőbbség jogát. Nincs ugyan kard a kezében, de mérgezett nyelvvel mégis meggyalázod és megkárosítod felebarátodat.

Az volna azonban a helyes eljárás, ha megtartanánk az evangéliumban leírt rendet. Krisztus ezt mondja Máté 18 szerint: "Ha vétkezik ellened a te testvéred, menj el és intsd meg négy szemközt." (Mt 18,15) Kitűnő, szép tanítást kapsz itt arról, hogy hogyan kell uralkodnunk a nyelvünkön. Nagyon meg kell ezt szívlelnünk a veszedelmes visszaélések miatt. Tartsd meg tehát ezt a rendet: felebarátodat ne szapulj mindjárt mások előtt és ne szöld meg háta mögött, hanem intsd meg titkon, hogy megjavuljon. Ha pedig másvalaki füledbe súgja, hogy ez, vagy az ezt tette, tanítsd meg őt is arra, hogy menjen és intse meg négy szemközt, ha látta a dolgot; ha pedig nem, akkor fogja be a száját.

Krisztus ezt tanítja továbbá: "Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy minden ügyet két, vagy három tanú vallomása bizonyíttson." (Mt 18,16) Mindig azzal kell tehát tárgyalnunk, akire tartozik, és nem szabad tudtán kívül, háta mögött megszólalnunk. Ha pedig ez nem segít, vid a gyülekezet nyilvánossága, világi, vagy egyházi bíróság elé.

Ott ugyanis már nem állsz egyedül, hanem veled vannak azok a tanúk, akikkel rábizonyíthatasz a vétkesekre; ennek alapján a bíró is ítélhet és büntethet. Így lehet jó és rendes úton elérni azt, hogy a gonosz embert megfékezzük vagy megjavítsuk. Ha azonban valaki elviszi felebarátja hírt minden zugba és kavarja a szennyet, senki sem javul meg tőle. Ha pedig azután helyt kell állni és tanúskodni, nem vállalja a maga szavát. Bizony megérdemelné az ilyen rossz nyelvű, hogy példásan megbüntessék, hogy mások is meg-hökkenjenek. Mert ha ezt felebarátod javáért vagy igazságszeretetből tennéd, nem bujkálnál titokban és nem félnél a napvilágtól.

Ennek a parancsolatnak a veleje és egyszerű értelme tehát az, hogy senki ne ártson nyelvvel felebarátjának, akár barátja, akár ellensége az, ne mondjon róla rosszat, akár igaz, akár koholt az, hacsak nem parancsra vagy javítás céljából történik; hanem használja és forgassa nyelvét úgy, hogy a legjobbat

mondja mindenkiről, bűnét és gyengeségét mentse, becsületével széptse és takarja. Főként az indíttson erre, amit Krisztus jelent ki az evangéliumban, és amiben össze akarja foglalni a felebarátunkra vonatkozó valamennyi parancsolatot: "Amit akartok, hogy az emberek cselekedjenek veletek, ti is mindazt cselekedjétek velük." (Mt 7,12)

A természet is megtanít erre testünk példáján, ahogyan Szent Pál mondja 1Kor 12-ben: "A testnek éppen azok a tagjai szükségesegek, amelyek gyengébbnek látszanak; és amelyeket a test kevésbé nemes tagjaik tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül és amelyek csúnyák rajtunk,

azokat ékesítjük leginkább." (1Kor 12,22k) Senki sem fedi el arcát, szemét, orrát és száját; nincs is erre szükség, mert ezek a legelőkelőbb tagjaink. De a leggyengébbeket, amelyeket szégyenlünk, gondosan takargatjuk: kezünk, szemünk egész testünkkel segít fedezni és leplezni. Ugyanígy kell elfedeznünk egymás között felebarátunk szégyenét és gyarlóságát, védenünk, mentenünk és növelnünk kell becsületét minden erőnkkel, és el kell hártanunk azt, ami szégyenére lenne.

LUTHER MÁRTON
(Részletek a Nagykátéból)

Egy imádság

Amikor otthonokat dönt romba
és gyerkeket kerget az utcára a szeretetlenség,
amikor azért harcolunk, hogy túléljük,
amikor mindent lerombolunk
és elpusztítunk magunk körül
és eltasztjuk a felénk kinyújtott kezeket:

*Jöjj közénk Szent Lélek,
gyógyítsd be sebeinket és
Te töltsd be a szívéinket!*

Amikor szeretet helyett már csak előítéleteink vannak,
és az emberiesség értékét saját tetteinkhez mérjük,
amikor gátlástalanul mérgezzük
a levegőt, a fákat és a tengereket
és a pénz-utáni-hajsza az életünket fenyegeti:

*Jöjj közénk Szent Lélek,
gyógyítsd be sebeinket és
Te töltsd be a szívéinket!*

Amikor milliók halnak meg a Hazáért
ott ahol már nincs haza
és ártatlanok válnak örültek játékszerévé,
amikor barátok válnak ellenségévé
a halált hozó háborúk miatt
és nukleáris katasztrófa réme fenyeget:

*Jöjj közénk drága Szent Lélek,
gyógyítsd be a sebeinket és
Te töltsd be a szívéinket!
teremts ujjá bennünket!*

(Cecil Rajendsa, Malaysia)
Ford. Alföldi Kati

TÁJÉKOZÓDÁS

DESTRUKTÍV KULTUSZOK

Ursula Zöpfel asszony tudományos kutató, a leverkuseni Elterninitiative zum Wahrung der geistigen Freiheit szektavédelmi központ vezetője és a Szülői Kezdeményezés Csoport létrehívója.

Ez utóbbi szövetség megszervezését az indokolta, hogy a szülők többsége teljesen tájékozatlan a különféle szekták mibenlétével és sajátos tevékenységével kapcsolatban. A legkülönfélébben reagálnak. Van, aki elégedett, mivel gazdaságilag könnyebbé vált a helyzete: a szekta eltartja gyermekét. Van olyan szülő, aki azért örült gyermeke eltávozásának, mert így - a gyermek nyomasztó jelenléte nélkül - nyugodtabban élheti nem éppen kiegyensúlyozott magánéletét. Mások tévova örömet fejeznek ki a gyermek hitbéli tájékozódása miatt. Sok nagyszülő, aki megannyi kesévet élt meg hitetlen unokájával, most hálás, mert az unoka "vallásos" lett, sőt "szerzetesi" életre vágyik. A józanabb szülők többsége azonban egyre nagyobb aggodalommal szemléli, miképpen szünik meg mindennemű hatásuk gyermekükre, és ezzel párhuzamosan miképpen növekszik a bekebelező szekta minden elképzelést felülmúló, manipulatív befolyása gyermekük személyiségére és akaratára. Van, aki végső kétségbeesésében - hogy gyermekével a kapcsolatot tarthassa - látzólag szintén szektás lesz, szükségyszerűen bekövetkező idegösszeomlásáig. Mások "kitagadják" a szektás befolyás alá került fiatalokat, így próbálják "észhez téríteni" őket. Ismét mások kétségbeesetten koldulják azt a havi fél órát, amikor gyermekükkel találkozhatnak, ha a szekta vezetője szerint az eltelt hónapban a szektának nem ártottak, tehát nem bizonyultak "démonnak".

SZEKTÁK ÜGYÉBEN

A szekta-jelenség természetesen a kor-szellemben alapozódik. A 20. sz. végének e különleges jelenségét, a szekták gombamódszerű elterjedését nem csupán az eddig elhanyagolt vallásos igény feltámadásával kell indokolnunk, hanem üzleti haszonleséssel is. A századvég új eszméáramlása, a NEW AGE valamit kitálalt, ami érdekli az embereket. Ezért a new age-t számos ilyen-olyan érdekltség meglovagolja. Ebben az új eszmerendszerben sokak szerint nagy lehetőségek rejlenek. A new age felfogható a Krisztus előtti szinkretista gnoszticizmus feléledésének. Azok az elemek, amelyek az ókori gnoszticizmusban meghatározók voltak - panteizmus, önmegváltás, reinkarnáció, univerzális orientáció - ismét elterjedtek, s ahogy akkor sem, úgy most sem tudja felvállalni a kereszténység. A new age erre nem is tart igényt. úgy véli, hogy a kereszténység nem tudta megvalósítani az emberek egységét. Történelmi szerepe lejárt. Most, a Vízöntő új korszakában (innen a new age kifejezés) az egyetemes kiegyenlítődség és az univerzális egység ideje jött el. A keleti kultuszok felé azért fordítják az embereket, mert tőlük remélik azt, amit véleményük szerint - a kereszténység nem teljesített. Bár a new age rugalmasságára jellemző, hogy egyre több keresztény elemet vesz vissza.

A messiási kor türelmetlen sürgetése mindig is kísértette az embereket. Ezt tapasztaltuk a kommunizmus eszemerendszerében és ezt tapasztaljuk most is. Azonban azt kell látnunk, immár történelmi tapasztalatok alapján, hogy amíg Krisztus az ember gyökeres, legbenső átalakulását jelöli meg célként, a kereszténységgel polemizáló eszmerendszerek az emberek idomítását, falanszterbe szervezését, manipulálását is elegendőnek vélik. Valójában azonban ez sohasem elegendő. José Silva, az agykontroll atyja

akarva, nem akarva a new age ideológusa lett. Módszere önmegváltást, panteizmust rejt. az "új korszak" hírdetői egyre szervezettebb és tudatosabb irányításra törekednek. Meryl Fergusson: Szélfű összeesküvés c. könyvében 4 lépésben építi fel az új emberré átalakítás folyamatát:

1. **Belépés** (Megtalálni azokat, akiket kíváncsiság, vagy lelki nyomorúság motivál),

2. **Kutatás** (Tudnia kell, hogy mi az, amit megtapasztalt),

3. **Integráció, beolvadás** (Építse fel saját életfilozófiáját),

4. **Összeesküvés** (Másokat is igyekezzen meggyőzni, akarja az egész társadalmat átalakítani).

Az univerzális orientáció jelszavai immár igen ismertek: "Teljesen mindegy, hogy az ember mely vallási körhöz tartozik." "Valamennyiünkben ott van Isten, mi vagyunk az Isten." "Az univerzális irányultság hozza meg az egységet." Végső soron - évezredek tapasztalata szerint - minden ilyen utópikusan szép eszme mögött a kizárólagosságra törekvés bontakozik ki fokozatosan. A new age rugalmasságára és észrevétlen beszűremkedésére jellemző, hogy Magyarországon első könyvüket (*Keneth Ring: Halált túlélni, életet megnyerni*) a katolikus Szent István Könyvkiadó jelentette meg. Valószínű, hogy ismét a kereszténységnek kell betöltenie az egyensúlyozó szerepet eme új, önmaga vélt tökéletességét elfogultan hírdető eszméramlattal szemben is.

S van itt még valami! Egy idő óta egybehangozóan állítják a pszichológusok, hogy a vallástalan embertípus kitenyésztésére irányuló igyekezet utópia. A vallásos kérdésvetetések az ember lélegyegéből fakadnak. Ezek a kérdések vagy a tudatos szférában vannak, vagy az elfojtásos tevékenység következtében a tudatalattiban feszülnek. A szekták hatásos pszichológiai eszközökkel érik el a tudatalatti mezőt. Kizárólag azok az emberek érdeklik őket, akik torzult vallásosságban vagy az elfedett súlyos elfojtásokkal élnek. Az emberek bizonyos konfliktusokkal teli, egzisztenciális alaphelyzeteit kiélezzik. Minden kamasz le akar válni szüleiéről. Szüleit már nem fogadja el, ugyanakkor arra vágyik,

hogy őt teljesen elfogadják. A szekta a szülőt ellenségnek bélyegezve egyenesen vallási kötelezettségként írja elő a leválást, ugyanakkor a "bevetési szakaszban" a legteljesebb elfogadottság érzetét kelti. Némely fiatal számára a világ kilátástalanul bizonyult, a döntési helyzetektől kétségbe esik. A szekta minden döntést átvállal tágsságot fejleszt ki, hanem bűvőhelyet biztosít a problémák elől. A legtöbb fiatal a kamaszkor nagyon megviseli, sokminden nyomasztja őt "előző életéből". A kereszténység ebben a természetes helyzetben Isten megbocsátó szeretetére irányítja a figyelmet, az ateizmus a "bűn" szükségzerűségét igazolja, a szekta a teljes személyiségcsere lehetőségét ígéri, egy új, immár valódi életet. A jóléti társadalmak fiataljai igen nagy százalékban esznek az eszményi szeretet megtapasztalásától, ezáltal komoly hiányérzetet hordoznak. A szekta belterjes rajongást, primitív nyájszellemet biztosít. Mindezek összegezésésként azt kell állítanunk, hogy a destruktív szekták szinte teljes egészében az ellenkezőjét valósítják meg annak, amit a történelmi kereszténység eszményként hírdet a 20. sz. végén: teljes lelkiismereti szabadság, az emberi személyiség manipulálásának tilalma, a

Fotó: Vágréti Krisztina

szabadakarati döntések felelősségének kiemelésére, egyetemes - kizárások nélküli - szeretet, fokozódó felelősség a történelemért és a Teremtésért, a család egyházak előterbe helyezése.

Egyenesen az embert megillető szabadságjogokat sérti az, ahogy a szekták lehetőtlenné teszik tagjaik számára állapotuk felülvizsgálatát és egykori döntésük megváltoztatását. "Előző életüket" oly szégyenletesnek tüntetik fel a nyilvános, közösségi kipellengérezések és gúnyolódások által, hogy oda újból visszatérni nem képes a szektába véglegesen beolvadni képtelen személy. Jórészt ennek "köszönhető" az a rendkívül sok ideggyógyászati eset, amit Nyugaton a destruktív szekták áldozatai között regisztráltak. Súlyosabb esetekben azonban öngyilkosságok is bekövetkeztek. Ismerünk rituális öngyilkosságot is, amikor a krisna-tag azért vetett véget életének, mert Krisnához nem tudott méltó lenni, de előző életébe nem vállalhatta a visszatérést.

Azt sem hallgathatjuk el, hogy külföldön és belföldön is léteznek olyan politikai-szellemi tényezők melyek a szekták tevékenységét - azok kereszténységbontó hatása miatt - elősegítik. A történelmi egyházak ezért kifejezik meggyőződésüket, hogy a szekták hosszú távon nem a kereszténység meggyengülését idézik elő, hanem a társadalomét. A destruktív szekták az ember lényé mélyén rejtett rabszolgatartó hajlamot legitimálják; leigázzák, uniformizálják a személyt. A felbecsülhetetlen értékeket hordozó kereszténység parodizálásával pedig az alapvető társadalmi életsejteket sorvasztják el. Korunk felfedezése, hogy a hamis vallásosság szükség-szerűen neurotikussá teszi az embert. A destruktív szektákat pedig a nyugati tapasztalat a hamis vallásosság hordozóiként ismerte fel. Ez persze magánügy. Azon viszont társadalmi szinten kell elgondolkodnunk, hogy köteless-e a társadalom feltétlen szabadságot biztosítani azon csoportoknak, melyek másokat megfosztanak elemi szabadságuktól.

Tanácsstalan, tájékozatlan még a társadalom, a vallásszabadság "kényes kérdés". Ami a legelgondolkoztatóbb: információhiányosak, állásfoglalás-mentesek a köz-

oktatási intézmények is, vagyis azok a helyek, ahol a potenciálisan veszélyeztetett ifjúság a világgal, s benne önmön szerepével ismerkedik. Ursula Zöpfel tanulmánya, ami több mint egy évtizedes munka gyümölcse és a nyugati társadalom többségi véleménye, bizonyára segítséget nyújt a honi szakembereknek, szülőknek és az ifjúságnak. Végezetül megjegyzem, hogy Ursula Zöpfel egyik fia is krisnás befolyás alá került egy évtizede. Ez indította őt kitartó kutatásra, majd az eredmények ismeretében társadalmi összefogás szorgalmazására az ifjúság védelmében és érdekében.

A DESTRUKTÍV KULTUSZOK

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nagy örömmel fogadtam a meghívást erre az értekezletre, hogy a Németországi Szülői Kezdeményezés Szövetségének lelkészen-i képviselőjeként a destruktív kultuszok elleni küzdelmünkben szerzett több mint tíz éves tapasztalatomat megosszam Önökkel. Előadásom tartalmát három részben szeretném összefoglalni:

1 A destruktív kultuszok fellépése és céljai.

2. A személyiség megváltozása a destruktív kultuszokban.

3. Hogyan védekezhetünk a destruktív kultuszok ellen?

1. A DESTRUKTÍV KULTUSZOK FELLÉPÉSE ÉS CÉLJAI

A különféle szektajellegű szervezetek, melyek a Berlini Fal leomlása óta a Kelet-Európai országokba is beözönlöttek, sok szempontból képezik vita és bírálat tárgyát. A szektás csoportok megítélésének alapját nem vallási önmeghatározásuk adja, hanem nyilvános és rejtett tevékenységük, illetve ennek a tevékenységnek a hatása az egyén személyiségére és az egész társadalomra. Azokat a csoportokat illetjük a destruktív kultusz megnevezéssel, amelyek önmagukat sokszor "egyháznak" nevezve - mint pl. a koreai Szűn Miung egységessített egyháza vagy az ún. Scientology ("tudományológia") egyház - kiszakítják tagjaikat családi és munkahelyi kapcsolataikból, visszaútjukat elvágják és

egy "Megváltó" ill. "Vezér" függőségbe vonják őket.

A destruktív kultuszok céljai:

1. Tagok toborzása,
2. Gazdasági hatalom,
3. Politikai hatalom.

A tagtoborzás Nyugaton főleg a polgári középosztály fiataljait vette célba: középiskolásokat, főiskolásokat, egyetemi hallgatókat. Prominens személyiségeket próbálnak megnyerni, akik sokszor nem tudják, hogy voltaképpen milyen rendezvényre hívták meg őket, és így fáradoznak egy nagylelkű, baráti támogató kör létrehozásán. E kultuszok önreklámozása minden közvéleményt foglalkoztató területen megjelenik: munkanélküliség, lakáshiány, táplálkozás, egészség, politika,

A TERITŐ

vallás, oktatás, a szabadidő újfajta eltöltése stb. A kultuszok leleményesen igénybe veszik a tömegtájékoztató eszközöket és gyakran különféle ismert szervezetek mögé rejtőzve fejtik ki tevékenységüket.

A legtöbb kultusz természetesen vallási vagy világnézeti csoportosulásként hirdeti és jegyezteti be önmagát, így a törvény által garantált vallásszabadságra hivatkozva élvezi különleges működésének zavartalanságát. Propaganda akcióik következetesen megcélznak egy-egy társadalmi csoportot. Az iskolás gyermek-

ektől az öregotthoni lakókig minden korcsoportot elérnek. Ellentétben az Egyházzal, amelyhez magának az embernek kell szabadakarattal odafordulnia, az említett kultuszok elmennek az emberért és megpróbálják azonnal befolyásolni a kiszemeltet. A sétálóutcákban folytatott látványos akcióik mellett igen nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy befolyásos személyiségekkel is hivalkodhassanak, akik gyakran nem is sejtik, milyen célra használják fel őket.

Amíg az ismert politikai események zajlottak, amelyek önöknél előkészítették a rendszerváltást és a határok átjárhatóságát, valamennyi kultusz mohón felkészült a számukra eddig elérhetetlen területek inváziójára. A Scientology egyház teherautószámra ontotta a tanait ismertető "Dianetik" c. könyvet. A Mun-mozgalom képviselőinek kezéből pedig szinte kitépték az írásokat. A Krisna-tudat Nemzetközi Társasága (ISKCON) is a korábbi NDK területén és a kelet-európai államokban kezdett akciót, amellyel főleg egyes rétegeket (pl. főiskolásokat, hagyományos, népi vallásosságba merevedett családok gyermekeit) céloztak meg. Illusztris német és amerikai Hare Krisna-vezetők utaztak keresztül-kasul Románián, Bulgárián, Magyarországon és Cseh-Szlovákián, egészen Oroszországig. Az emberek ezrével tódultak rendezvényeikre. Alig 13 nap alatt az ISKCON képviselői 12 ezer ember előtt léptek fel és 6 ezer könyvet adtak el. A szükségét szenvedő romániaiaknak a krisnások olyan élelmiszereket hoztak, amelyek ott csak a feketepiacon voltak beszerezhetőek. Rugalmasságban a pálmát Szűn Miung Mun viszi el, aki a kommunizmus fanatikus ellenfeleként indult. Úgy érezte, ő az a kiválasztott, akinek meg kell döntenie a kommunizmust. Ebből mindössze annyi jutott neki, hogy egy 15 perces interjú készíthetett Gorbacsovval. Mun nagyszabású propaganda akciói között szerepel egyetemisták ingyenes külföldi utaztatása, nyelvtanfolyamok és hétvégi szemináriumok szervezése, ahol az egész csoportot azonmód beoltják az egységgyház tanaival. Németországból aggódva figyeltük ezeket az eseményeket, és hamarosan meg is érkeztek az első vészjel-

zések Szülöszövetségünkhöz az akkori NDK, Csehszlovákia és Magyarország területéről. Pontos információk hiányában lehetőségeinknek megfelelően küldtünk dokumentumokat az egyes országokba.

Honnan a szekták sikere?

Azok a csoportok, amelyek egyszerű, látszólag tökéletes megoldásokat kínálnak a világ problémáira, egyértelmű tájékozódást adnak, közösségükben pedig a megváltottságot tükrözik vissza, felkeltik a fiatalok érdeklődését és társadalmi hiányosságokat pótolnak. A '70-es évek elején, akárcsak Németországban, az Önök országában is a fiatal kultusztagok szülei voltak az elsők, akik gyermekeiken drasztikus változásokat tapasztaltak. Mi történt? Miért hatástalanok a szülői figyelmeztetések? Miért marad sokszor meddő a szülők várakozása, hogy gyermekük végre észhez tér és elhagyja a csoportot? Miért adják át magukat a fiatalok gondolkodás nélkül a kultuszok hírdetőitől hallottaknak?

Minden ember saját eszének hisz, mindenki meg van győződve akarateréről, és mindenki hisz döntési szabadságában. Ez az egyik oka, hogy a szekták olyan sikeresen működhetnek. A tértés törvényszerűségeit egyébként még külön is vizsgáljuk majd.

Ki a veszélyeztetett?

Alapjában véve mindenki számára veszélyt jelent, hogy destruktív kultusz áldozatává válhat, ez kisebb-nagyobb mértékben a kultusz terjesztőjével való első találkozón múlik. A kultuszhoz való csatlakozást mindig siettetni, ha valaki konfliktushelyzetben van. Vallásos emberek és ateisták között e tekintetben nincs különbség, az egyik megerősödik hitében, a másikat pedig egészen megigézi az új élmény. Veszélyeztetett továbbá mindenki, aki kíváncsi és nyitott, és mindenki, aki nincs tisztában a gondolkodás megváltoztatásának a destruktív szekták által alkalmazott etikátlan módszereivel. Hölgyeim és Uraim, a különböző kultuszok úgynevezett "üdvítanai" nem tagjaik javát szolgálják, hanem egy olyan szervezett hatalmának kiépítését, amely életükben

segítségét váró emberek helyzetével viszszalélve arra törekszik, hogy saját szervezetebe beéptse őket. A fiatalok toborzásáért adott fejpénz csupán ezen gazdasági és politikai téren világméretű terjeszkedésnek indult szervezetek hatalmának növekedését szolgálja.

Néhány példával is alátámaszthatjuk ezt: a koreai Szűn Miun Mún gazdasági birodalmát gépgyárak, szállodák, bankok, hajógyárak, halászflokkok, fegyver- és autógyártás, stb. alkotják. Az 1984-ben adóhátalék miatt kiszabott 18 hónapos szabadságvesztés a Mún-impériumot a legkisebb mértékben sem rendfítette meg. Mún politikai szervezete, a CAUSA, állítólag "A nikaraguai kontrák anyagi bázisának és felszerelésének legjelentősebb forrása" (a "Nation" c. Egyesült Államokban megjelenő hetilap szerint). Mún várja a harmadik világháborút, amelyből mint a világ megmentője és a kommunizmus legyőzője kerülhet majd ki.

A Scientology Egyház mindeközben az egyesített német iparban igen aktív. E nemzetközi gazdasági konzern képviselői egyaránt tevékenyek az ingatlanpiacon, a reklámágazatban, vagy menedzserkurzusok szervezésében, stb. Kísérletüket, hogy Németországban saját iskolát hozzanak létre, határozott polgári kezdeményezés és bírósági ítélet húzta keresztül. A scientológusok politikai pártokba is beépültek, ami idővel kizárásokhoz és sajtóbotrányokhoz vezetett. A scientológusoknál a tagság gyakran úgy jön létre, hogy ingyenes személyiségteszt után az illetőre nyomást gyakorolnak, hogy drága és nehezen áttekinthető tanfolyamokat látogasson, ami sokszor vezet ezen emberek anyagi eszközeinek kimerüléséhez, vagyis a nagymértékű eladósodáshoz.

Egy hindu hátterű kultusz, az ISKCON (a Hare Krisna mozgalom) saját kiadója, a Bhaktivadanta Book Trust (BKT) könyveivel terjeszti eszméit. Központja Los Angelesben van; világviszonylatban a vallási frások második legnagyobb kiadója ez. Az ilyen könyvek és más cikkek költségeire folytatott ellenőrizetlen gyűjtés már világszerte bírósági eljárásokhoz és ítéletekhez vezetett.

Az ISKCON propagandaeszközeihez tartozik az indiai fesztiválokra és a nyilvános vasárnapi rendezvényekre való meghívás, amelyeket főként fiatalok látogatnak. Az ISKCON továbbá vegetáriánus főzőtanfolyamokat szervez, és más, komoly szervezetek közé keveredve vesz részt az állatvédelemben és az egyházi ifjúsági munkában. Saját rádióadója, vegetáriánus vendéglő, szállodái, múzeumai vannak, külön cégei gyártják a füstölőrudacskákat és illatos olajokat, sőt világszerte vannak farmjai is. Stúdióikban a legmodernebb hanghordozókat állítják elő, minden előadást meg lehet vásárolni, amit valamelyik guru valaha is tartott. Indiában, Nyugat-Bengáliában az ISKCON már külön várossal rendelkezik, amelynek építési és egyéb költségeit a nemzetközi könyveladásokból finanszírozzák. Nem lebecsülendő összegeket hozott az ISKCON néhány, már eltelt tagja által folytatott hihetetlen léptékű kábítószerkereskedelem is. Az ISKCON - más kultuszokhoz hasonlóan - befolyásos személyiségek pozícióira támaszkodva terjeszkedik.

Politikai szempontból az ISKCON egyike a militáns hindu missziós társaságoknak, amely részt vett az indiai muzulmánok elleni véres harcok előkészítésében

is. Az ISKCON politikai elképzelései a társadalom minden területének olyan totális átalakítását tűzik ki célul, ahol az egyenlőségnek, szabadságnak, testvériségnek nincs helye. Ez a társadalmi rend egy négy kasztból álló rendszerben valósulna meg, amelyben az embereket válogatás alapján osztanak be.

Összefoglalva, hangsúlyozni szeretném, hogy a destruktív kultuszoknál demokráciaellenes, fasisztoid célokkal állunk szemben, amelyek ellen minden szinten küzdeni kell. Veszélyben forognak az ember alapvető jogai, amelyeket a jelenlegi törvények teljes semmibevételével hatályon kívül helyeznek. Ahol embereket árucikként kezelnek és csupán a kultusz gyarapítására használnak, ahol házastársat kiutalással kap az ember, a családi kötelekeket szétszaggatják és a gyermekek a szekta tulajdonába mennek át, ott az emberi méltóságot lábbal tiporják. A rabszolgaságot több mint 100 évvel kihalása után a destruktív kultuszok vezetik be ismét. Az áldozatok gyermekeink és unokáink, akiket a 20. század rabszolgáivá tesznek. Emberi méltóságuk megóvása és helyreállítása egy demokratikus állam legfontosabb kötelességei közé tartozik.

Berda József

ÁPOLÓNŐ

Gyarló vagy s mégis szeplőtelen a te szemérmes hivatásodban. Szennyt és váladékot takarítás utánam s a többi tehetetlen beteg után, s mindezt oly emelkedett alázattal míveled, hogy még a bamba közömböst is ámulatba ejti. Oly ritka tünemény vagy, hogy csak lehajtott fővel köszönhetlek téged, ki jóval és gonosszal szemben egyaránt a hősi emberség ragyogó példája vagy. Ha van igazi áldozatosság: téged illet annak legdicsfényesebb koszorúja, - boldog mániákusa te az önemésztő, soha ki nem merülő sugaras szeretetnek, melynek gazdag jegyese vagy te a halandók között.

Hibaigazítás: 9-számban, a 9. oldalon Ha=Ma

Energiatakarékos világítástechnika és új energiaforrások

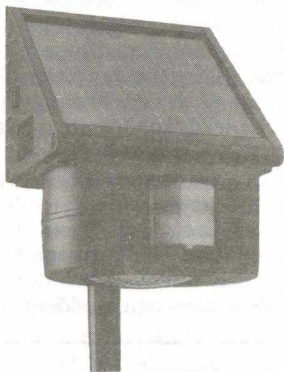
Olvashoz, munkához, vagy egy szép festmény, formás kerámia megcsodálásához FÉNY kell. A kerti utat, épületet, egy-egy kiemelhető részletet, vagy a templomtornyot, a torony óráját ... mindezt a FÉNY segítségével láthatjuk. A Nap kedvünkre ellátja a feladat nagy részét. Este vagy éjjel azonban az ember készíttette fényforrásokkal világítunk - sajnos gyakran rosszul, egészségtelenül és egyre drágábban! Pedig már elérhetőek az energiatakarékos fényforrások és a hagyományos villanyhálózatot kiegészítő, gyakran helyettesítő "házi erőművek": a környezetbarát napelemek és szélmotorok.

A korszerű fényforrások 80%-kal kevesebb teljesítményt igényelnek és legalább nyolcszor annyi ideig tartanak el. A régi izzószálas égők néha bosszantóan rövid életűek és emelkedő árait is figyelembe véve, gazdaságos áttérni az új fényforrásokra, de felújítás vagy új világítási rendszer kiépítésekor mindenképpen ajánlható.

Külső világítás esetén, mint pl. kapu, lépcsőfeljáró, kerti út stb. elegendő 5W-os fényforrásokkal számolni. Kiemelt megvilágításhoz 9-11W-os, valamely objektumhoz pedig a 20W-os fényforrás elegendő. Emellett a teljes működés automatizálható, alkalmazható megvilágításkapcsoló, távkapcsoló, közeli-téskapcsoló. Kertek tervezésekor érdemes ugyanakkor az éjszakai, vagy alkalmi megvilágításokat is megtervezni. Használjunk esztétikus, pl. díszítő kerámiákkal kombinált fényforrásokat. Beltéri megvilágítások esetén nem kell a klimatikus feltételeket teljesíteni, de hasonlóan gazdaságos fényforrásokat használhatunk akár általános, akár helyi megvilágításokat akarunk.

A megvilágítási rendszert az új energiaforrásokkal még korszerűbbé tehetjük. Lehet a 220V-os hálózattal kombinálni, de lehet akár attól függetlenül is. Így pl. elmaradhat a drága - és valljuk be: karbantartás, ellenőrzés nélkül hosszú távon veszélyes 220V-os vezeték kiépítése. Az új villamosenergia források időszakos működésűek. Hazánkban - bár nem oly széljárta, mint Hollandia - a felmérések szerint érdemes a közepes szélerekségekre tervezett szélgenerátorokkal foglalkozni. Az űrtechnikából a "földre költö-

zött" új, igen jó hatásfokú napelemekkel pedig mozgó alkatrész nélkül, közvetlenül áramot fejleszthetünk - még borúsabb napokon is. Például egy 33x36 cm-es napelem modul 12W teljesítményt szolgáltatathat. Az így nyert villamosenergiát akkumulátorba tápláljuk és onnan - természetesen elektronikus szabályozás és ellenőrzés mellett - pl. a világításra használhatjuk fel.

Az ábrán egy kerti lámpa látható, mely egybeépítve tartalmazza a napelemet, az akkut, a lámpát, a közeli-téskapcsolót és a szabályozó elektronikus áramköröket is.

Ha valamelyik berendezésünkhöz kell a 220V-os táplálás, akkor egy átalakító berendezés segítségével azt is lehet az akkumulátorról táplálni.

A világítástechnikát nem tekintve is se szeri-se száma már azoknak a "boltban kapható" berendezéseknek, melyeket így - a Nap szolgálatunkba állításával - működtethetünk. Példaként: camping eszközök, kerti szivattyúk, hordozható villamos berendezések stb. Technikai eszközökben gyorsan gazdagodó világunkban a fantáziának is helye van. A fejlődésben a fényforrások maradtak el legjobban: a csillárok változtak az izzólámpák nem.

A 80-as években lezajlott technikai forradalomban szerencsére találkozott a fényforrások, az energiatárolók és az áramforrások ugrásszerű fejlődése. Kicsit tompítja örömeiket, hogy oly kevés pénz van új berendezések vásárlására, üzembe helyezésére, habár korszerű, gazdaságos és egészséges a működtetésük. Esetünkben sem számolhatunk gyors, 2-3 éves megtérüléssel, de mivel igen tartós és üzembiztos eszközökről van szó, jogos a hosszabb távra való tervezés, s ez

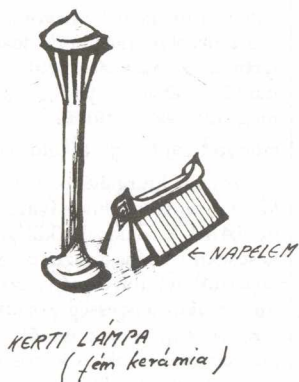
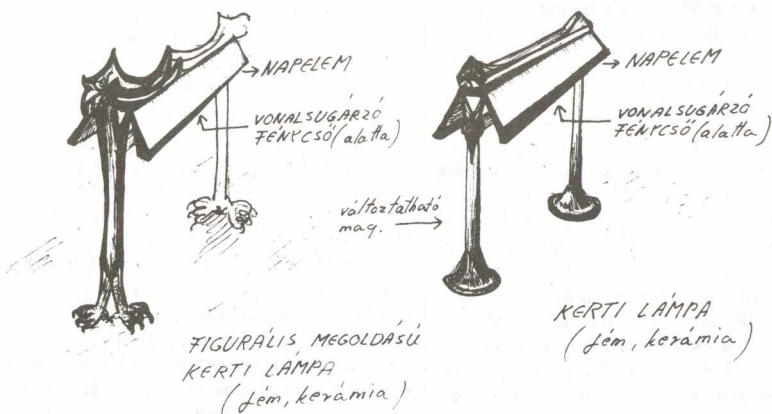
esetben számíthatunk az új energiaforrások és világítástechnikai eszközök elterjedésére.

Természetesen "ahány ház, annyiféle igény", ezért esetenként kell meggondolnunk, mit-mikor-hogyan-mennyiért korszerűsítsünk?

Ebben szívesen ad tanácsot, vagy segít kivitelez e sorok írója:

Puskás Andor
1162 Bp. Attila u. 14.

Néhány vázlat a napelemes kerti lámpákhoz

Ezek az alapötletek tetszés és megbeszélés szerint változtathatók, variálhatók.

Riport egy katolikus közösségről

Évfolyam társammal, Marcényi Judittal már a tenév első napjaiban megismerkedtem. Megtudtam, hogy egy egészen spontán módon szervezett katolikus közösségbe jár. Elmondott egy-két dolgot az alkalmairól, a közös programjairól; arról, hogyan irányítják ezt az egyre növekvő csoportot, és hogyan lett ő is „őrálló”. Érezve, hogy mennyi szeretettel beszél erről a társaságról, egyre több kérdés fogalmazódott meg bennem: hogyan alakul ki a keresztény fiatalokból álló csoport, hogyan irányítják, fogalmazzák meg céljait? Így készült ez a riport.

Hogyan jött létre ez a közösség?

Volt csoporttársammal kezdtünk gondolkodni erről. Az addig megismert csoportok vagy túl zártak, vagy túl nagy létszámúak, lazák voltak. Ez öt éve történt; és egyszerre csak hárman lettünk. Hármásban imádkoztunk, hogy legyen egy közösség... Aztán négyen, hatan, tizenketten lettünk – nem „toboroztunk” sehol, barátok, ismerősök jöttek el. Az alkalmak folyamatosan alakultak, de a bibliaolvasás, az imádság mindig megvolt. Lakásokban gyűltünk össze. Pillanatnyilag két kisebb csoportot alkotunk, mert a létszámunk (25–30) már túlnőtt egy bensőséges alkalom keretein. A két kör tagjai kéthavonta sorsolás útján cserélődnek, hogy ne szigetelődjünk el.

Milyen fiatalok csatlakoztak hozzátok?

Főleg huszonevesek, de újabban fiatalabban is jönnek. Teljesen vegyes társaság, hiszen nincs semmilyen válogatási szempont. A „problémásabb” emberekkel együtt növekszik a kegyelem. Érdekes, hogy az első „mag” tagjai nem voltak barátilag összeillőek; a közös imádság hozta létre a barátságokat. Egyre komolyabb kapcsolatok szövődnek, erre oda kell figyelni: ne „buli” legyen, baráti összejövetel, és az újak előtt se váljunk zárt, összecsiszolódtatott csapattá. A tagok nagy része katolikus, de van köztünk egy mohamedán fiú is, és egy református, ami nagy ajándék. Új látásmóddal gazdagítják a közösséget.

Kapcsolatban álltok-e valamelyik plébániával?

Igen, a Krisztus Király plébániára járunk minden hónap első pénteken, amikor mindannyian együtt vagyunk, és csak nekünk tartanak misét. Nagy élményünk volt, mikor a budapesti Taizéi találkozó idején ezen a plébánián segédkeztünk, piarista noviciusokkal együtt. Ez a találkozó az ökumenizmus megtapasztalása miatt is sokat jelentett nekünk.

Kik vezetik a csoportot, hogyan valósul meg az irányítás?

A két csoport élén 2–2 vezető áll. Régebben őrállók segítettek nekik, szervezni az alkalmakat, hívogatni a tagokat. Most mindenki részt vállal ebből a feladatból, de tervezzük, hogy újból lesznek megjelölt őrállók, bárki, aki elhivatást érez erre.

Az első évben hirtelen sokan lettünk, és a problémák is sokasodtak, kérdőívet szerkesztettünk, amely az egyéni hitéletéről és a közösségről szólt. Felmerült az igény, hogy rögzítsünk bizonyos dolgokat. Így leírtuk, hogy miről áll egy alkalomunk, és mit érzünk feladatunknak, hivatásunknak. Az imádságot és az új emberek hívását jelöltük meg. A második zsinatunkon, egy évre rá, a kérdőív inkább a gondolkodás eszköze volt. Fontossá vált, hogy a vezetőség ne legyen zárt, mindenki önálló lehessen. Ezen a zsinaton azt is eldöntöttük, hogy kéthavonta összesorsolunk 3–3 emberből álló csoportokat egymás mélyebb megismerésére, közös imádságra. Harmadik célként pedig a Biblia jobb megismerését tűztük ki.

Hogyan zajlik egy alkalom?

A mise liturgiájához hasonlít, így alakult ki. A Szentlélek hívásával kezdjük, azután bűnbánat következik (különös tekintettel a késésekre). Utána az aznapi igeliturgia részeit olvassuk fel (olvasmány, zsoltár, evangélium), majd csendesség következik, és kérdések, beszélgetés az ígéről. Ha elfáradunk, közben énekelünk. A közös imádságban, ha sokan vagyunk, ki hangosan, ki csendben imádkozik. Megtapasztaltuk ennek az erejét. Azután a heti imádságokat beszéljük meg: ki mit szeretne, miért imádkozunk a számára? Ha kevesen vagyunk, mindenki sorra vesz

mindenkit azon a héten, ha sokan, cédulán húzunk ki egy nevet. A végén kézenfogva mondjuk a Miatyánkot, és kiengesztelődünk egymással. Az alkalomra egyvalaki készül fel, hozzáolvas az igéhez, vezeti a beszélgetést, és az egymás után következő részeket, figyel az időre. Ő az, aki elindítja a kérdést: milyen volt a múlt heted? Hogy érezted magad? Sokszor érződik: az ima meghallgatásra talált. Az ígéről szóló beszélgetésbe mindenki belevisz valamit, az este nemcsak a vezetőől függ. Minden pénteken találkozunk a két csoport külön, de általában keddenként is összejövünk néhányan és ilyenkor több a lehetőség a beszélgetésre. Gyakran előfordul, hogy teljesen ötletszerűen ketten-hárman gyűlünk össze imádkozni, ígét olvasni.

Mik a terveitek az új évre?

Februárban lesz az Őrállói színódusunk, ahol értékeljük az eddigieket, és átgondoljuk újból a csoportok vezetésének a feladatait. Talán furcsa, hogy hármas célkitűzésünk mellett a közösség nem végez karitatív munkát vagy egyéb szolgálatot, de így alakult ki ennyit érzünk magunkénak, átímadkozott-nak. Az imádságban való fejlődés azt hiszem nem valósítható meg a közösség folyamatos növekedése, változása miatt, de ezt vállaljuk.

Ennyi volt a beszélgetés.

Úgy érzem, nagyon hasznos megismerkedni más csoportokkal; ebben sok elgondolkodtató dolgot találtam, és a KIEben is hasznosítható ötleteket. Hasonló jókat kívánok!

Szalóki Eszter

P. Tillich

Felejtteni és elfelejtettnek lenni

Fil 3, 14: "de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve..."

- folytatás -

Úgy vizsgáltuk meg a felejtést, mint egy módot arra, hogy az élet megújuljon. Mit és hogyan felejtünk. Mit felejtett el Pál, amikor annak feszült ami előtte volt? Nyilvánvalóan fágyott rá, hogy elfelejtse múltját, mint farizeusét, és mint olyan valakiét, aki a kereszténységet üldözte. De levelének minden szava bizonyítja, hogy sosem felejtette el. Úgy tűnik a felejtésnek különböző módjai vannak. Ahogy a tegnapot és a legtöbb dolgot, ami benne történt elfelejtjük: természetes dolog.

Ha emlékszünk is néhány dologra, lassan ezek is eltűnnek. Az egész nap eltűnik, és csak arra emlékszünk, ami jelentős volt benne. Így életünk napjainak a zöme felejtésbe megy: A felejtésnek ez a természetes folyamata a mi közreműködésünk nélkül megy végbe, mint a vérkeringésünk.

De van a felejtésnek egy másik nézőpontja, ami mindannyiunknak ismerős. Valami bennünk megakadályozza, hogy emlékezzünk, ha az emlékezés túl nehéznek vagy fájdalmasnak látszik.

Elfelejtjük a jótéteményeket, mert a hála terhe túl nehéz nekünk. Elfelejtjük előző szerelmeinket, mert a bennünk foglalt kötelezettségek terhe felülmúlja az erőnket. Elfelejtjük előző gzülőleteinket, mert a táplálásuk feladata szétszakítaná az eszünket. Elfelejtjük az előző fájdalmat, mert nem tudjuk elviselni szűrésát (méregfogát). Ez nem a természetes mindennapi formája a felejtésnek: Ez megköveteli az együttműködésünket. Elnyomjuk, amit nem tudunk elviselni. Elfelejtjük, úgy, hogy eltemetjük magunkba.

A felejtés természetes folyamatban megszámlálhatatlan apró dologtól szabadít meg minket. Az elnyomással való felejtés nem szabadít meg minket, de úgy látszik, mintha levágna minket arról, amitől szenvedünk. Nem vagyunk teljesen sikeresek, talán mert az emlékezetünk belénk vannak temetve és növekedésünk minden percére hatnak, de néha kitörnek bőrtönükből, és közvetlenül és fájdalmasan ránk ütnek.

És ott van a felejtés, amiről Pál tanúskodik, ami nem a múlt bűn emléké-
től, hanem attól a fájdalomtól szabadít
meg, amit hoz. Ennek a fajta felejtésnek
a nagy régi neve a bűnbánat. Ma a bűn-
bánathoz egy félig kéjes bűnre való érzel-
mi koncentráció gondolata kapcsolódik,
és nem felszabadító felejtéssel. De erede-
tileg „megfordulást” jelentett, a rossz
út hátrahagyását és a jó felé való fordul-
ást. Ez azt jelenti, hogy a bűn fájdalmait
a múltba lökjük, de nem úgy, hogy el-
nyomjuk, hanem tudatosítjuk és meg-
kapja az elfogadás szavát ennek ellenére.

Ha képesek vagyunk megbánni, el
tudjuk felejteni, nem mintha az elfelejtett
esemény lényegtelen lenne, és nem azért,
mert elnyomjuk amit nem tudunk elvi-
selni, hanem mert tudatosítottuk bűn-
nünket és most tudunk vele együtt élni.
Mert örökre elfelejtetett. Így felejtette el
Pál a mögötte levőket, bár mindig vele
maradt. A személyes felejtésnek ez a
döntő módja emberi kapcsolatainkban.
Egyik sem létezhetne a megbocsájtás
csendes tette nélkül, amit újra és újra
meg kell ismételni. A megbocsájtás felté-
telezi az emlékezést. És ez új utat jelent
a felejtésben, itt nem úgy felejtünk,
ahogy természetes módon elfelejtjük,
hogy tegnap milyen volt az idő. Ez a nagy
„annak ellenére” módon való felejtés,
amely így szól: „megbocsájtok, bár emlékszem”.
Enélkül a felejtés nélkül egyetlen
emberi kapcsolat sem létezhetne egész-
ségesen. Nem a bocsánatkérés és a meg-
bocsájtás kegyes aktusára gondolok. Az
ilyen szertartások gyakran történnek
szülők és gyermekek, vagy barátok, vagy
férj és feleség között, de gyakran az er-
kölcsei arrogancia cselekedetei az egyik
részről, és erőszakolt megalázkodás a
másikon. Hanem arról a tartós akarásról
beszélék, amely el akarja fogadni azt, aki
megsértette. Az ilyen megbocsájtás a fe-
lejtés legmagasabb formája, bár nem fe-
lejtés, és valami új lehetőség a
kapcsolatban.

Felejteni az emlékezés ellenére: ez a
megbocsájtás. Csak azért élhetünk, mert
bűnünk meg van bocsájtva és így örökre
elfelejtve. És csak azért szerethetünk,
mert megbocsájtunk és mert nekünk is
megbocsájtanak.

III.

Pál nekifeszül az előtte levőknek. Mi
van előtte? Amikor ezt a kérdést fel-

teszük, a felejtésnek egy egészen más
módjára emlékeztet minket. Elfelejtjük,
hogy valamikor mi is el leszünk felejtve.
És mert nem tudjuk elviselni a gondola-
tot, elnyomjuk.

Az emberiség irodalma tele van olyan
történetekkel, amelyekben királyokat és
koldusokat emlékeztetnek rá, hogy meg
kell halniuk.

Az ember nem tudja elviselni, hogy
elébe vágjon a halálnak, ezért elnyomja.
De ez az elnyomás nem változtat mindig
jelenlevő félelmén, és mindenkinek az
életében vannak pillanatok, amikor az
ilyen elnyomás alig hatásos.

Aztán ahogy megkérdezzük magun-
kat: lesz idő, amikor el leszek felejtve
örökre? A kötelező haláltól való félelem
jelentése az, hogy elfelejtjük most és
mindörökre.

Minden élőlény visszautasítja (elle-
náll), hogy visszalökjék a múltba új jelen
nélkül. Az elfelejtettség állapotának ha-
talmatlan szimbóluma az eltemetés. A te-
metés a tudat valóságából való
kizártságot jelenti, a föld színéről
való kizártságot. Jézus feltámadásának
a jelentését erősítik a hitvallásnak ezek
a szavai: „eltemettetett”

A halálfélelemről egy féleletes néző-
pontból megállapítható, hogy ez a rette-
gés a halál tényleges folyamatától való
félelem, ami természetesen lehet agoni-
zálás, de ami lehet nagyon könnyű is.
Nem, a kötelező haláltól való félelem mé-
lyén az örökre elfelejtettségtől való fé-
lelem van. Az ember sosem tudja elviselni
ezt a gondolatot. Ennek a tökéletes elle-
nállásnak egy kifejezése a görögöké, akik
dicsőségről úgy beszélnek, mint ami gyö-
zelmet jelent az elfelejtődés fölött. Ma
ugyanennek „történelmi jelentőségű” a
neve. Ha valaki teheti emlékertermet épít,
vagy emlékalapítványt hoz létre. Vigasz-
taló arra gondolni, hogy meghatározott
idő után is lehet, hogy emlékezni fognak
ránk, nemcsak azok, akik szerettek, ha-
nem azok is, akik nem is ismertek min-
ket, csak most, névről. Néhány nevet
századokon át megőriz az emlékezet. Ez a
remény fejeződik ki a költő büszke kijelentésében,
hogy „földi napjainak nyomai
nem tűnhetnek el a homokban”.

De ezek a nyomok, amik kétségtelen-
ül léteznek a fizikai világban, nem mi
magunk vagyunk, és nem viselhetik a

nevünket. Nem védenek meg az elfelejtődéstől.

Van valami egyáltalán ami távol tartja tőlünk az elfeledettséget. Hogy ismernek minket öröktől fogva és örökre emlékezni is fognak ránk: ez az egyetlen valóság, ami megmenthet minket az örök elfeledettség rettegésétől. Nem lehetünk elfelejtve, mert örökkévalóan ismernek minket. Bár nem lehetünk elfeledettek, mi elfelejthetjük magunkat. Vagyis a valódi létünket, amit belőlünk örökkévalóan ismernek és amire örökkévalóan emlékeznek. Akár emlékszünk rájuk, akár nem, a legtöbb dolog amit minden órában tapasztalunk, nem végsőképpen fontos. De végtelenül fontos, hogy ne felejtjük el önmagunkat, ezt a személyes létezőt, meg nem ismételtét, egyszerű, örökértékűt, mely a kezünkbe adatott. Sajnos lehet rosszul használni, félvállról venni, be lehet börtönözni. Mégis, ha emlékszünk rá, és tudatában vagyunk végtelen jelentőségének, rájövünk, hogy ismertek minket a múltban, és nem leszünk elfeledve a jövőben sem. Mert saját létünk igazsága a létezés alapjában gyökerezik, melyből jön és ahová vissza is tér.

Semmi igazán valódi nincs ismeretlen, semmi valódi nincs örökre elfeledve. Az atom, mely ma egy mérhetetlen ósvé-

nyen halad, és az atom, mely évmilliókkal ezelőtt járta a mérhetetlen ósvényt, az örökkévaló alappban gyökereznek.

Nincs abszolút, teljesen elfelejtett múlt, mert a múlt, csakúgy, mint a jövő az isteni életben gyökerezik. Semmi sincs a múltba lökve. Semmi valódi nem vész el, vagy felejtődik el teljesen. Minden valósággal együtt vagyunk az isteni életben. Csak, ami nem valódi bennünk és körülöttünk, kerül a múltba végérvényesen. Ezt jelenti „utolsó ítélet”, – hogy elválassza bennünk és mindenben az igazi és végső létezőt, attól, ami pusztán átmeneti és aminek nincs igazi léte. Sosem felejtődünk el, de sok minden, amit szeretünk magunkban és ami után vágyakozunk örökre elfelejtődhet.

Életünk minden percében történik ilyen ítélet, de a folyamat rejtve van az időben és csak az örökkévalóságban jelenik meg.

Ezért lökjük a múltba és felejtjük el amit el kellene felejteni örökre és hadd menjünk afelé, ami kifejezi igazi létünket, és amit nem lehet elveszteni az örökkévalóságban

Folytatjuk..

Fordította: Menich Zsuzsa

Simone Weil

Ima

Atyám, Krisztus nevében add meg nekem a következőket:

Hogy testem egyedül a Te akaratoddal mozduljon, vagy váljék mozdulatlaná.

Hogy hallásom, látásom, észlelésem, szaglásom és tapintásom a teremtés pontos lenyomatát adják.

Hogy szellemem, világosságod fényében, gondolatait egyedül a Te igazságod szerint rendezze.

Hogy érzékenységem a lehető leghatékonyabb formában s teljes tisztaságában élje át a fájdalom minden egyes részletét, s az örömet is a legapróbb rezdüléséig.

Hogy szeretetem Isten szeretetének emésztő lángja legyen bennem s egyedül Isten iránt lobogjon.

S hogy minden, ami enyém, vétessék el tőlem, hogy Istentől fölemészttve Krisztussá lényegüljön át, s adassék eledelül a szerencsétleneknek, kiknek teste-lelke egyaránt nélkülöz mindenfajta táplálékot.

Piliszký János fordítása

*"A fejsze immár a lák gyökerére vettetett.
Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem kivágattatik és tűzre vettetik." Mt. 3,10*

Georgosz napján könnyezik az "ág"
A nagy Georgosz ollója sebez.
Új ég, új föld és egy új világ.
Ember elméje fel sem fogja ezt...

Az ültetvény gazos és tövises,
Vad szőlő terem, fanyar, keserű,
ha megmentheted, hát nagyon siess!
Mert ott repked már a sok dögkeselyű.

Száraz venyigék és fagyos szívek,
Munkád nehéz lesz, az erőd kevés.
Adok én néked kettős Szellemet.
Georgosz munka kemény, szenvedés.

Hatalmas az úrnak jobbkeze!
Csodákat művel, ébreszt holtakat,
Életet adó csodás ereje
Megelevenít száradt csontokat.

Ma leborulva áldjuk szent nevét,
S csak sóhajtozunk csendben, könnyesen,
Dicsőítjük menny s föld Istenét
Nyomorultan, szegényen, vétkeken.

Georgosz napján könnyezik az "ág"
ítélet Szelleme élő és ható,
Talán lesz még gyümölcs és nem száraz ág;
Mert szán és szeret a Mindenható.

Óh szent Atyánk, - kérünk ne vágj ki még,
Ne tedd le még művelő eszközöd,
Menni akarunk előre, Feléd...
Kísértés, próba s minden baj között.

Szeverényi Györgyné

*GEORGOS (újszövetség, görög)
= földműves, szőlőműves (Jn 15,1)*

Fotó: Szeverényi J.

Akarsz-e játszani?

KI A PÁRJA?

Kategória: kitalálás, műveltségi játék

Játékosok: 2-20 fő

Hely: tetszőleges

Csapat: lehet egyéni, vagy csapatjáték

Kellékek: papír, toll

Idő: kb. 10 perc.

Az irodalomban, történelemben, mitológiában sok olyan személyről tudunk, akiknek nevét általában egy másik névvel együtt emlegetik. Ezek a párok lehetnek barátok, ellenfelek, testvérek, szerelmesek, házaspárok, stb.

A játék abból áll, hogy a játékvezető a párok egyik ragjának nevét mondja, a játékosok pedig ki kell találni (le kell írni) a pár másik tagjának a nevét. Lehet ketten vagy csapatversenyben is játszani – szóban vagy írásban is.

Néhány példa a játékhoz:

Kain-Ábel
Castor-Pollux
Cyrano-Roxane

Sámson-Delila
Tristan-Izolda
Hamlet-Ophelia

Porgy-Bess
Othello-Desdemona
Rómeó-Júlia

Énekem az Úr

TE BENNED BIZTAM URAM — NE SZÖVENÜLJEK HEG SOHA —
IGAZSÁG — GODDAL SZABADÍTS HEG ENGEH! SZABADÍTS HEG — —
LÉGY NÉKEM ERŐS — KÖSZÁLAM, ERŐDÍTER HÁZAH
HOGY MEGTARTS ENGEH! KEZEDRE BIZOH LELKEMET, TE VÁLTAZ HEG
ENGEHET O' U — RAH!

Akarsz-e játszani?

JEGESMEDVE

Kategória: forgó játék

Játékosok: 10 fő felett

Hely: sík terület

Csapat: 1 jegesmedve, a többiek medvebocok

Kellékek: 0

Idő: kb. 15 perc

A játékterület egyik sarkában kijelölünk egy kis helyet, ez lesz a „jégtábla”. A pálya többi része a „tenger”. A játékosok közül kiválasztunk egy fogót, „a jegesmedvét”, a többiek a „medvebocok”.

A jegesmedve bocsait elkóboroltak otthonról és ő elmegy őket megkeresni, vagyis el-kiáltja magát a jégtábláról „A bocskért megyek”, majd a jégtábláról a tengerbe fut, és igyekszik elfogni egy medvebocsot. Ha sikerül, a jégtáblára viszi, majd egy újabbat is megpróbál elfogni. Ha már két játékost elkapott, ők megfogják egymás kezét, és lefutnak a jégtábláról a tengerbe, hogy valakit elkapjanak. Ha utólrának egy újabb játélost, gyorsan közrefogják, és kiabálnak a jegesmedvének: „Gyere, medve, segíts!” Erre a medve odafut hozzájuk, megérinti a közrefogott játékost, akinek a jégtáblára kell mennie – és várja a maga párját, az újabb elkapott játékost. Ha ismét ketten vannak a jégtáblán, ők is párt alkotnak és a többi bocskért indulnak.

A játék addig tart, amíg a medvebocskokat össze nem szedték. A következő játékban a legügyesebb medvebocs, azaz akit legutoljára sikerült elfogni, lesz a jegesmedve.

Ezt a játékot – bár talán kicsit bonyolultnak látszik – lehet kisebb gyerekekkel is játszani, ők már szereplők, a történet miatt is élvezik.

Közreadja: Harmathy Zsófia (Zsó)

Énekem az Úr

Jézus, véred megtisztít, véred ad új életet,
véred tesz ma szabaddá. Érttem folyt e drága
vér, így a lelkem fehér, mint a hó, mint a
hó. Ó, Jézus, Te megölt Bá - rány.

Belsőborító fotó: Sz J.

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

Adjunk hálát:

- a megváltásért
- a derűért, a humorért
- Isten hűségéért
- a meghallgatott és a meg nem hallgatott imákért

Imádkozzunk:

- az ERŐ, a SZERETET és a JÓZANSÁG lelkéért
- ellenségeinkért
- TÖKÉLETES EGYSÉGÉRT
- a magányosokért
- családunkért
- a Tiszaújvárosi KIE csoportért
- az Ortodox Egyházért

Halleluja!

Szeretnénk felhívni Benneteket egy ORSZÁGOS IMAKÖZÖSSÉGRE.
Aki tud, minden szerdán este 9-től imádkozzon velünk.
Különösen is a fenti témákért!

